Kokousaika 19.03.2013 16:15 - 17:32

Kokouspaikka Viikinkaari 2a, kokoushuone Fastholma

Läsnä

Jäsenet

Niemi, Matti	puheenjohtaja
Stranius, Leo	varapuheenjohtaja
Haavisto, Joona	jäsen
Latikka, Timo	jäsen
Norvio, Sirpa	jäsen
Palaste-Eerola, Tuula	jäsen
Hartikainen, Ernesto	varajäsen
Iso-Lotila, Joona	varajäsen
Korpela, Timo	varajäsen

Muut

Puhakka, Sirpa	kaupunginhallituksen edustaja
Kansanen, Pekka	ympäristöjohtaja
Forss, Pertti	ympäristöpäällikkö
Kippo-Edlund, Päivi	ympäristöpäällikkö
Åberg, Riikka	v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Nurro, Jorma	hallintopäällikkö
Kiviniemi, Triina	tiedottaja
Moberg, Pirjo	hallintosihteeri

§	Asia	
92	Yj/1	Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen sekä pöytäkirjan tarkastajien valinta
93	Yj/2	Ilmoitusasiat
94	Yj/3	Ympäristöjohtajan sijaisista määrääminen
95	Yj/4	Elintarvikevalvontasuunnitelman 2012 toteutumisen arviointi Helsingissä
96	Yj/5	Helsingin kaupungin ympäristöpalkinto 2013
97	Yj/6	Ympäristölautakunnan julkisen kokouksen järjestäminen
98	Ypst/1	Lausunto valtuustoaloitteesta, joka koskee Helsingin vuosittaisia päästökiintiöitä
99	Ypv/1	Ilmoitusasiat
100	Ypv/2	Ympäristönsuojelumääräysten noudattaminen rakennustyömailla Helsingin kaupungin alueella
101	Ypv/3	Selvitys ympäristöministeriölle vuonna 2012 tehdyistä pilaantuneen maaperän puhdistamispäätöksistä
102	Ypv/4	Salassa pidettävä (JulkL 24 § 1 mom 32 k.)
103	Ypv/5	Ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto kaupunginhallitukselle Helsingin vesihuollon kehittämissuunnitelmaluonnoksesta ja toiminta-alueluonnoksesta
104	Ytp/1	Ilmoitusasiat
105	Ytp/2	Eläinperäisten elintarvikkeiden ensisaapumisvalvonta Helsingissä vuonna 2012
106	Ytp/3	Myymälöiden palvelumyynnissä olevien sellaisenaan syötävien elintarvikkeiden mikrobiologinen laatu
107	Ytp/4	Yleiseen käyttöön tarkoitettujen uimahallien, maauimaloiden ja muiden yleisten allastilojen allasvesien laatu ja allastilojen tarkastukset Helsingissä 2012
108	Ytp/5	Selvitys talousveden laadusta Helsingissä 2012
109	Pj/1	Kaupungin viranomaisten päätösten seuraaminen
110	Yj/7	Tämän kokouksen päätösten täytäntöönpano

§ 92
Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen sekä pöytäkirjan tarkastajien valinta

Päätös

Ympäristölautakunta päätti todeta kokouksen lailliseksi ja päätösvaltaiseksi sekä valita jäsenet Joona Iso-Lotila (varalla Joona Haavisto) ja Tuula Palaste-Eerola (varalla Leo Stranius) tarkastamaan tämän kokouksen pöytäkirjan.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee todeta kokouksen lailliseksi ja päätösvaltaiseksi sekä valita jäsenet Anita Vihervaara (varalla Joona Haavisto) ja Tuula Palaste-Eerola (varalla Leo Stranius) tarkastamaan tämän kokouksen pöytäkirjan.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

§ 93
Ilmoitusasiat

Päätös

Ympäristölautakunta päätti merkitä tiedoksi kohdat 1. - 15.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee merkitä tiedoksi kohdat 1. - 15.

Tiivistelmä

Kaupunginhallituksen kokous 28.1.2013

1. § 126 V Tapanilan tonttien 39219/1 ja 39220/1 sekä katualueen asemakaavan muutosehdotus (nro 12107; Päivöläntie 15 ja Seunalantie 4)

Kaupunginhallitus päätti esittää kaupunginvaltuustolle, että se päättäisi seuraavaa:

Kaupunginvaltuusto päättänee hyväksyä 39. kaupunginosan (Tapanila) korttelin nro 39219 tontin nro 1 ja korttelin nro 39220 tontin nro 1 sekä katualueen asemakaavan muutoksen 6.3.2012 päivätyn piirustuksen nro 12107 mukaisena ja 6.3.2012 päivätystä ja 6.11.2012 muutetusta asemakaavaselostuksesta ilmenevin perustein.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginhallitus/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-01-28_Khs_4_Pk/81471C1F-2C16-4D1D-BF0F-75AB13929577/V_Tapanilan_tonttien_39219-1_ja_39220-1_seka_katua.pdf

Kaupunginhallituksen kokous 4.2.2013

2. § 147 V Vuoden 2014 talousarvioehdotuksen valmistelua koskeva lähetekeskustelu

Kaupunginhallitus päätti esittää kaupunginvaltuustolle, että kaupunginvaltuusto päättäisi

1 käydä asiasta lähetekeskustelun,
2 merkitä keskustelun tiedoksi ja
3 todeta, että asiasta laadittu keskustelupöytäkirja lähetetään lauta- ja johtokunnille sekä virastoille ja liikelaitoksille käytettäväksi talousarvion laadintatyössä.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginhallitus/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-04_Khs_5_Pk/EFEE58B8-9742-4813-8E30-925575D8A082/V_Vuoden_2014_talousarvioehdotuksen_valmistelua_ko.pdf

3. § 148 V Suutarilan Tapulikaupungin tonttien 40125/1-4, kortteleiden 40126 ja 40127 sekä katualueen asemakaavan muuttaminen (nro 12133; Hatuntekijänkuja 1-11)

Kaupunginhallitus päätti esittää kaupunginvaltuustolle, että kaupunginvaltuusto päättäisi seuraavaa:

Kaupunginvaltuusto päättänee hyväksyä 40. kaupunginosan (Suutarila, Tapulikaupunki) korttelin nro 40125 tonttien nro 1–4, kortteleiden nro 40126–40127 sekä katualueiden asemakaavan muutoksen 5.6.2012 päivätyn asemakaavakartan nro 12133 mukaisena ja asemakaavaselostuksesta ilmenevin perustein. Asemakaavan muutoksella muodostuu uusi kortteli nro 40189.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginhallitus/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-04_Khs_5_Pk/0DEBAB44-2534-4CBF-A7C0-2D404C337992/V_Suutarilan_Tapulikaupungin_tonttien_40125-1-4,_k.pdf

Kaupunginhallituksen kokous 11.2.2013

4. § 180 V Tapaninkylän tonttien 39060/1 ja 2 sekä tonttien 39061/6 ja 11 ym. alueiden asemakaavan muuttaminen (nro 12132; Hiirakonkujan alue)

Kaupunginhallitus päätti esittää kaupunginvaltuustolle, että kaupunginvaltuusto päättäisi seuraavaa:

Kaupunginvaltuusto päättänee hyväksyä 39. kaupunginosan (Tapaninkylä, Tapaninvainio) korttelin nro 39060 tonttien nro 1 ja 2, korttelin nro 39061 tonttien nro 6 ja 11 sekä katu-, lähivirkistys-, puistoja
suojaviheralueiden asemakaavan muutoksen 12.6.2012 päivätyn ja 12.12.2012 muutetun asemakaavakartan nro 12132 mukaisena ja asemakaavaselostuksesta ilmenevin perustein.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginhallitus/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-11_Khs_6_Pk/A4359A52-775A-482F-B09F-26172A3B4389/V_Tapaninkylan_tonttien_39060-1_ja_2_seka_tonttien.pdf

5. § 181 V Pitäjänmäen pientaloalueen sekä katu- ja puistoalueiden asemakaavan muuttaminen (nro 12067; Länsi-Reimarla)

Kaupunginhallitus päätti esittää kaupunginvaltuustolle, että se päättäisi seuraavaa:

Kaupunginvaltuusto päättänee hyväksyä 46. kaupunginosan (Pitäjänmäki, Reimarla) korttelin nro 46122 tonttien nro 4–6, 8, 9, 16 ja 17, korttelin nro 46140 tonttien nro 6, 8, 9, 16, 17, 19 ja 24–26, korttelin nro 46142, korttelin nro 46143 tonttien 9–11, 34 ja 35, kortteleiden nro 46146–46152, kortteleiden nro 46154–46157, korttelin nro 46158 tonttien nro 2–4, kortteleiden nro 46166 ja 46167 sekä katu- ja puistoalueiden asemakaavan muutoksen 24.4.2012 päivätyn ja 13.11.2012 sekä 17.12.2012 muutetun piirustuksen nro 12067 mukaisena ja asemakaavaselostuksesta ilmenevin perustein.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginhallitus/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-11_Khs_6_Pk/9F1D29F8-9256-4A64-9512-3B15E0B76531/V_Pitajanmaen_pientaloalueen_seka_katu-_ja_puistoa.pdf

Kaupunginhallituksen kokous 25.2.2013

6. § 232 Lausunnon antaminen Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle Helsingin Sataman meriläjityksen ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta

Kaupunginhallitus päätti antaa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle seuraavan lausunnon Helsingin Sataman meriläjitystä koskevasta ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta:

Ympäristövaikutusten arviointiselostuksessa on tarkasteltu perusteellisesti eri merialuevaihtoehtojen soveltuvuutta uudeksi läjitysalueeksi. Tarkastelussa on huomioitu merialueen syvyyttä, geologisia ja merenpohjan olosuhteita, sijaintia suhteessa ranta-alueisiin, väyliin, luonnonsuojelualueisiin ja puolustusvoimien alueisiin.

Kaupunginhallitus katsoo, että ruoppausmassojen meriläjitysaluetta Helsingin edustalla koskeva ympäristövaikutusten arviointiselostus on riittävä ja siinä on kattavasti tarkasteltu eri toteutusvaihtoehtojen ympäristövaikutuksia Helsingin edustan merialueella.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginhallitus/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-25_Khs_8_Pk/1DB8FFA1-4F66-48ED-B70F-DA4D0E5F6197/Lausunnon_antaminen_Uudenmaan_elinkeino-,_liikenne.pdf

7. § 233 Lausunnon antaminen Etelä-Suomen aluehallintovirastolle Helsingin Sataman Länsisataman ympäristöluvan lupamääräysten tarkistamisesta

Kaupunginhallitus päätti antaa Etelä-Suomen aluehallintovirastolle seuraavan lausunnon Helsingin Sataman Länsisataman ympäristöluvan lupamääräysten tarkistamista koskevasta hakemuksesta:

Kaupunginhallitus toteaa, että Helsingin kaupungin ympäristölautakunta on 19.2.2013 kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena antanut asiassa lausunnon Etelä-Suomen aluehallintovirastolle ja kaupunginhallitukselle.

Kaupunkisuunnitteluvirasto on 15.2.2013 kunnan kaavoitusviranomaisena antanut asiassa lausunnon kaupunginhallitukselle (Liite 4).

Kaupunginhallitus viittaa em. lausuntoihin ja toteaa, että uusien kaavojen mukainen satama-alueen lähiympäristö tulee olemaan hyvin erilainen verrattuna nykyiseen. Asuinrakentamista tulee huomattavasti lähemmäs satamatoimintoja ja laituripaikkoja kuin nykytilanteessa. Alueiden kaavoituksessa on arvioitu ja otettu huomioon satamatoiminnasta aiheutuvia vaikutuksia läheisille alueille suunnitelluille toiminnoille.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginhallitus/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-25_Khs_8_Pk/AC40F31F-B337-4059-B73C-F98B8A98A325/Lausunnon_antaminen_Etela-Suomen_aluehallintoviras.pdf

8. § 234 Pääkaupunkiseudun ilmastostrategia 2030:n tavoitteiden tarkistaminen

Kaupunginhallitus päätti osaltaan hyväksyä Pääkaupunkiseudun ilmastostrategia 2030:n tavoitteiden tarkistamisen ja lähettää tarkistetut tavoitteet (Liite 2) tiedoksi kaikille hallintokunnille.

Esittelijä päätti muuttaa esitystään siten, että sen loppuun, Tavoitteiden ja toimenpiteiden seuranta ja tarkistaminen -otsikon alle lisätään:

Kaupunginvaltuuston päätöksen 26.9.2012 mukaisesti Helsinki selvittää vuoden 2020 päästövähennystavoitteen nostamista 30 %:iin.

Kaupunginhallitus hyväksyi esittelijän muutetun esityksen.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginhallitus/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-25_Khs_8_Pk/80597A02-C082-4C29-9D3D-8D9DF5A757E2/Paakaupunkiseudun_ilmastostrategia_2030n_tavoittei.pdf

9. § 235 Kaupungin viranomaisten päätösten seuraaminen

Kaupunginhallitus päätti, ettei se ota ympäristölautakunnan 19.2.2013 tekemiä päätöksiä käsiteltäväkseen.

Kaupunginvaltuuston kokous 30.1.2013

10. § 24 Kluuvin tontin 2005/8 ja katualueen asemakaavan muuttaminen (nro 12027; Läntinen Teatterikuja 1)

Kaupunginvaltuusto päätti kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti hyväksyä 2. kaupunginosan (Kluuvi) korttelin nro 2005 tontin nro 8 tason -15.0 yläpuolisia alueita sekä katualuetta koskevan asemakaavan muutoksen 20.1.2011 päivätyn ja 19.11.2012 muutetun asemakaavakartan nro 12027 mukaisena ja asemakaavaselostuksesta ilmenevin perustein.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginvaltuusto/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-01-30_Kvsto_2_Pk/C390D6F0-3A6A-44D8-BEF2-D0EED664079A/Kluuvin_tontin_2005-8_ja_katualueen_asemakaavan_mu.pdf

11. § 25 Suutarilan Sarastustien alueen tonttien 40045/13 ja 40046/1 asemakaavan muuttaminen (nro 12108; Pohjantähdentie 59 ja Sarastustie 3)

Kaupunginvaltuusto päätti kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti hyväksyä 40. kaupunginosan (Suutarila, Siltamäki) korttelin nro 40045 tontin nro 13 ja korttelin nro 40046 tontin nro 1 asemakaavan muutoksen 6.3.2012 päivätyn asemakaavakartan nro 12108 mukaisena ja asemakaavaselostuksesta ilmenevin perustein.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginvaltuusto/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-01-30_Kvsto_2_Pk/2B2C5F4A-B2B7-4BB3-8A5D-B7AAB1202418/Suutarilan_Sarastustien_alueen_tonttien_40045-13_j.pdf

Kaupunginvaltuuston kokous 13.2.2013

12. § 32 Vuoden 2014 talousarvioehdotuksen valmistelua koskeva lähetekeskustelu

Kaupunginvaltuusto päätti kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti

1. merkitä keskustelun tiedoksi ja
2. todeta, että asiasta laadittu keskustelupöytäkirja lähetetään lauta- ja johtokunnille sekä virastoille ja liikelaitoksille käytettäväksi talousarvion laadintatyössä.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginvaltuusto/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-13_Kvsto_3_Pk/CE5A51AA-5B2E-4690-9DD7-

A76753325382/Vuoden_2014_talousarvioehdotuksen_valmistelua_kosk.pdf

13. § 33 Tapaninkylän tonttien 39219/1 ja 39220/1 sekä katualueen asemakaavan muuttaminen (nro 12107; Päivöläntie 15 ja Seunalantie 4)

Kaupunginvaltuusto päätti kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti hyväksyä 39. kaupunginosan (Tapaninkylä, Tapanila) korttelin nro 39219 tontin nro 1 ja korttelin nro 39220 tontin nro 1 sekä katualueen asemakaavan muutoksen 6.3.2012 päivätyn piirustuksen nro 12107 mukaisena ja 6.3.2012 päivätystä ja 6.11.2012 muutetusta asemakaavaselostuksesta ilmenevin perustein.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginvaltuusto/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-13_Kvsto_3_Pk/71EB0AB2-D1F3-4FC6-BAF7-0F3987666A5B/Tapaninkylan_tonttien_39219-1_ja_39220-1_seka_katu.pdf

14. § 34 Suutarilan Tapulikaupungin tonttien 40125/1-4, kortteleiden 40126 ja 40127 sekä katualueen asemakaavan muuttaminen (nro 12133; Hatuntekijänkuja 1-11)

Kaupunginvaltuusto päätti kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti hyväksyä 40. kaupunginosan (Suutarila, Tapulikaupunki) korttelin nro 40125 tonttien nro 1–4, kortteleiden nro 40126–40127 sekä katualueiden asemakaavan muutoksen 5.6.2012 päivätyn asemakaavakartan nro 12133 mukaisena ja asemakaavaselostuksesta ilmenevin perustein. Asemakaavan muutoksella muodostuu uusi kortteli nro 40189.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginvaltuusto/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-13_Kvsto_3_Pk/B55F4D6B-C8DA-46FB-A0EF-82D0175EF54D/Kaupunginvaltuusto_poytakirja_13022013-03,_julkine.pdf

15. § 40 Ryj / Valtuutettu Hannele Luukkaisen aloite kaupungin kanipolitiikan muuttamisesta

Kaupunginvaltuusto päätti kaupunginhallituksen ehdotuksen mukaisesti katsoa valtuutettu Hannele Luukkaisen aloitteen loppuun käsitellyksi.

http://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginvaltuusto/Suomi/Paatos/2013/Halke_2013-02-13_Kvsto_3_Pk/0F91AF01-4340-4B41-8798-5A481AD62997/Ryj_-_Valtuutettu_Hannele_Luukkaisen_aloite_kaupun.pdf

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

§ 94
Ympäristöjohtajan sijaisista määrääminen

HEL 2013-003122 T 00 01 00

Päätös

Ympäristölautakunta päätti määrätä, että ympäristöjohtajan ollessa estyneenä hänen tehtäviään hoitaa ympäristökeskuksen alla mainittu yksikön päällikkö oman virkansa ohella seuraavassa järjestyksessä:

5 päivää tai alle:

1. sijainen Hp
2. sijainen Ypv
3. sijainen Ypst
4. sijainen Ytp

yli 5 päivää:

1. sijainen Ypv
2. sijainen Hp
3. sijainen Ypst
4. sijainen Ytp

Hp = hallintopäällikkö, hallintoyksikkö

Ypv = ympäristöpäällikkö, ympäristövalvontayksikkö

Ypst = ympäristöpäällikkö, ympäristönsuojelu- ja tutkimusyksikkö

Ytp = ympäristöterveyspäällikkö

Ympäristölautakunta päätti todeta, että toinen, kolmas ja neljäs sijainen ovat sijaistusvastuussa, jos edellinen tai edelliset ovat estyneitä toimimaan sijaisena.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Lisätiedot

Mauno Nykänen, HR-asiantuntija, puhelin: +358 9 310 31506
mauno.nykanen(a)hel.fi

Otteet

Ote
Päätöksessä mainitut päälliköt
Ympäristöjohtaja
Johdon sihteeri
HR-asiantuntija

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee määrätä, että ympäristöjohtajan ollessa estyneenä hänen tehtäviään hoitaa ympäristökeskuksen alla mainittu yksikön päällikkö oman virkansa ohella seuraavassa järjestyksessä:

5 päivää tai alle:

1. sijainen Hp
2. sijainen Ypv
3. sijainen Ypst
4. sijainen Ytp

yli 5 päivää:

1. sijainen Ypv
2. sijainen Hp
3. sijainen Ypst
4. sijainen Ytp

Hp = hallintopäällikkö, hallintoyksikkö

Ypv = ympäristöpäällikkö, ympäristövalvontayksikkö

Ypst = ympäristöpäällikkö, ympäristönsuojelu- ja tutkimusyksikkö

Ytp = ympäristöterveyspäällikkö

Ympäristölautakunta päättänee todeta, että toinen, kolmas ja neljäs sijainen ovat sijaistusvastuussa, jos edellinen tai edelliset ovat estyneitä toimimaan sijaisena.

Esittelijä

Ympäristötoimen johtosäännön 13 §:n mukaan viraston päällikön ollessa estyneenä hänen tehtäviään hoitaa lautakunnan määräämä osastotasoisen yksikön päällikkö.

Ympäristölautakunnan 30.5.2006 tekemä päätös niiden tilanteiden varalta, kun ympäristöjohtaja on estynyt hoitamasta tehtäviään, on osittain vanhentunut. Tämän vuoksi on tarpeen tehdä sijaisuuksista uusi päätös.

Ympäristöjohtaja toteaa, että ympäristöjohtajan ja viraston yksiköiden päälliköiden kesken on sovittu, että lautakunnan päätettäväksi esitetään päätösosassa mainittu sijaistusjärjestys.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Lisätiedot

Mauno Nykänen, HR-asiantuntija, puhelin: +358 9 310 31506
mauno.nykanen(a)hel.fi

Otteet

Ote
Päätöksessä mainitut päälliköt
Ympäristöjohtaja
Johdon sihteeri
HR-asiantuntija

§ 95
Elintarvikevalvontasuunnitelman 2012 toteutumisen arviointi Helsingissä

HEL 2013-003234 T 11 02 00

Päätös

Ympäristölautakunta päätti hyväksyä Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen elintarvikevalvontasuunnitelman 2012 toteutumisen arvioinnin.

Pöytäkirjanote esityslistateksteineen ja liitteineen ympäristöterveysyksikölle ja Etelä-Suomen aluehallintovirastoon (PL 110, 00521 Helsinki ja ymp.etela@avi.fi).

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Lisätiedot

Riikka Åberg, v.a. ympäristöterveyspäällikkö, puhelin: +358 9 310 32010
riikka.aberg(a)hel.fi
Leea Kultanen, johtava terveystarkastaja, puhelin: +358 9 310 31522
leea.kultanen(a)hel.fi
Maria Sjöman, vs. kaupungineläinlääkäri, puhelin: 310 31585
maria.sjoman(a)hel.fi

Liitteet

1 Vasuraportti2012.pdf
2 Eltu 2012.pdf
3 Suunnitelmalliset tarkastukset 2012.pdf

Otteet

Ote	Otteen liitteet
Etelä-Suomen aluehallintovirasto (Helsingin toimipaikka)	Esitysteksti Liite 1 Liite 2 Liite 3

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee hyväksyä Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen elintarvikevalvontasuunnitelman 2012 toteutumisen arvioinnin.

Pöytäkirjanote esityslistateksteineen ja liitteineen ympäristöterveysyksikölle ja Etelä-Suomen aluehallintovirastoon (PL 110, 00521 Helsinki ja ymp.etela@avi.fi).

Esittelijä

Helsingin kaupungin ympäristölautakunta hyväksyi 13.12.2011 (361 §) elintarvikevalvontasuunnitelman päivityksen vuodelle 2012 osana Helsingin kaupungin ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelman 2010-2012 päivitystä vuodelle 2012. Tässä selvityksessä arvioidaan elintarvikevalvontasuunnitelman toteutumista vuonna 2012.

Valtioneuvoston asetus kunnan ympäristöterveydenhuollon valvontasuunnitelmasta (665/2006) määrittelee, että arvioinnin tulee sisältää ainakin tarkastusten ja näytteiden määrä valvontakohdetyypeittäin, tarkastusten kattavuus ja valvonnasta saatujen tulojen kohdentuminen.

Elintarvikelain mukaan suunnitelmallinen valvonta on maksullista. Ympäristöterveydenhuollon taksa on viimeksi päivitetty 22.5.2012 (Ylk 178 §), missä yhteydessä elintarvikelain mukaisia maksuja on tarkistettu.

Tarkastusten ja näytteenoton toteutuma vuonna 2012

Elintarviketarkastuksia suunniteltiin tehtävän 3300 kappaletta, joista 2700 (80 %) suunnitelmallisia tarkastuksia.

Suunnitelmallisilla tarkastuksilla tarkoitetaan uusien elintarvikehuoneistojen aloitustarkastuksia sekä muita suunnitelmallisia tarkastuksia, joissa tarkastetaan huoneiston tiloja, toiminnan hygieniaa ja omavalvonnan toimivuutta. Suunnitelmallisiin tarkastuksiin luetaan myös uusintatarkastukset, jotka tehdään epäkohtien korjaamisen varmistamiseksi. Muita kuin suunnitelmallisia tarkastuksia ovat esimerkiksi ruokamyrkytysepäilyn johdosta tehtävät tarkastukset tai Eviran valvontapyynnöistä johtuvat tarkastukset.

Tarkastusten kokonaismäärä vuonna 2012 oli 2485, joista 1822 suunnitelmallisia tarkastuksia. Tarkastusten kokonaismäärässä päästiin 75 %:iin tavoitteesta ja suunnitelmallisten tarkastusten määrässä 67 %:iin tavoitteesta.

Riskinarvioinnin perusteella valvonnassa on priorisoitu ruokaravintoloita, keskuskeittiöitä sekä myyntipaikoista ruokaa valmistavia tai helposti pilaantuvia elintarvikkeita käsitteleviä elintarvikemyymälöitä ja ulkomyyntipisteitä. Tuotantolaitosten valvonnassa on pyritty noudattamaan Eviran suosittelemia tarkastusmääriä.

Ensisaapumisvalvonta valtiollistettiin 1.5.2008, mistä lähtien ympäristökeskus on myynyt valvontapalveluita Eviralle. Ensisaapumisvalvontatarkastuksia tehtiin yhteensä 55.

Elintarvikenäytteitä suunniteltiin otettavan 2100 kpl, joista 1900 suunnitelmallisia valvontanäytteitä. Näytteitä otettiin yhteensä 2398, joista 2160 oli suunnitelmallisia näytteitä. Elintarvikenäytteet tutkittiin MetropoliLabissa. Näytteitä otettiin kattavasti ja niiden määrä ylitti asetetun tavoitteen. Näytteenotto oli edellisvuoden tapaan suunnattu projekteihin.

Aluehallintovirastoon tammikuussa 2013 lähetetty lomake elintarvikevalvonnan tietojenkeruusta (ns. ELTU-lomake) ja Eviran edellyttämä erillinen VASU-raportti elintarvikevalvonnan toteutumisesta sekä taulukko suunnitelmallisten tarkastusten jakaumasta ovat esityslistan liitteinä. Yksityiskohtaisemmat valvontatiedot käyvät ilmi raporteista.

Tarkastusten kattavuus

Elintarvikehuoneistojen lukumäärä oli 4812, joista tarkastettiin 1540 kohdetta. Tarkastusten kattavuus oli 32 %. Tarkastukset suunnattiin riskiperusteisesti kohteisiin, joissa käsitellään helposti pilaantuvia elintarvikkeita. Valvontakohteista tarkastettiin 100 %:n kattavasti liha-, kala- ja maitoalan laitokset, tukkukaupat ja eläimistä saatavia elintarvikkeita varastoivat laitokset. Suurtalouksista eniten tarkastuksia kohdistettiin ruokaravintoloihin ja vähiten laitoskeittiöihin. Myymälöistä tarkastukset painottuivat sellaisiin myymälöihin, joissa käsitellään helposti pilaantuvia elintarvikkeita.

Kehotusten ja pakkokeinojen seuranta

Ympäristöterveysyksikössä on järjestelmällisesti kehitetty elintarvikelain mukaisten pakkokeinojen käyttöä. Pakkokeinoja käytetään silloin, kun kehotuksia ei ole noudatettu tai kyse on sellaisista elintarvikelainsäädännön rikkomuksista, jotka edellyttävät kiireellisiä toimenpiteitä.

Vuonna 2012 annettiin 31 elintarvikelain mukaista määräystä tai kieltoa, mikä oli saman verran kuin edellisvuonna. Määräykset koskivat pääasiassa elintarvikehuoneistojen rakenteellisia ja toiminnallisia epäkohtia tai omavalvonnan laiminlyömistä. Elintarvikkeita koskevat päätökset koskivat useimmiten vanhentuneiden tai puutteellisesti merkittyjen elintarvikkeiden määräämistä hävitettäväksi. Kaksi ravintolaa suljettiin huonon hygienian ja siitä aiheutuvan terveysvaaran vuoksi. Kaksi tapausta ilmoitettiin esitutkintaviranomaiselle ja

ympäristökeskuksen tietoon tuli kaksi tuomiota elintarvikerikkomuksesta kunnan alueella

Valvontakohteiden riskinarvioinnin toteutuminen

Helsingin valvontakohteet on jaoteltu riskiperusteisesti Eviran EVO-taulukon mukaisesti.

Valvontaprojektien toteutuma

Vuonna 2012 suunniteltiin toteutettavan tai saatettavan loppuun seitsemän omaa valvontaprojektia. Lisäksi osallistuttiin Eviran ja Aluehallintoviraston projekteihin.

Ympäristökeskuksen projekteista sushin hygieeninen laatu sekä jäähdytettyjen ruokien hygieeninen laatu olivat yhdistettyjä näytteenotto- ja tarkastusprojekteja. Pääkaupunkiseudun yhteisinä toteutettiin elintarvikehuoneistoissa käytettävän jään mikrobiologista laatua sekä energiajuomien vitamiini- ja kofeiinipitoisuutta koskevat projektit. Monivuotisista projekteista jatkettiin mädin laatua koskevaa projektia ja aloitettiin valvontakokemusten perusteella mausteiden laatua koskeva kaksivuotinen projekti.

Lisäksi osallistuttiin Eviran lihavalmisteiden listeriaprojektiin, johon liittyi näytteenotto 1-2 kertaa kuukaudessa. Lisäksi osallistuttiin Eviran GMO-näytteenottoprojektiin, savustettujen kalastustuotteita ja lihavalmisteita koskeneeseen PAH- projektiin sekä kasvisvarastojen olosuhdekartoitukseen.

Ruokamyrkytysten selvittämisen varautumistoiminnan toimivuus

Elintarvikevalvontaan liittyviä valituksia käsiteltiin 715 kappaletta, joista 369 oli ruokamyrkytysepäilyjä ja loput muita elintarvikkeisiin liittyviä valituksia. Ruokamyrkytysepäilyistä suurin osa oli yksittäisiä ruokamyrkytysepäilyjä. Varsinaisia epidemioita, joissa sairastuneita oli vähintään viisi, todettiin 14.

Vuonna 2012 Helsingissä oli kaksi suurta tavanomaisesta poikkeavaa epidemiaa. 97 henkilöä sairastui salmonellan aiheuttamaan ruokamyrkytykseen ruokailtuaan kahdessa eri tilaisuudessa. Ruoat oli valmistanut sama pitopalveluyrittäjä. Salmonellan välittäjäelintarvikkeesta ei saatu varmuutta. Cryptosporidium-alkueläimen saastuttama salaatti aiheutti usealla paikkakunnalla epidemioita, joista Helsingissä kaksi. Noroviruksen aiheuttamia epidemioita selvitettiin kuusi, joissa yhteensä sairastui noin kolmesataa ruokailijaa.

Ilmoitusten ja hakemusten käsittely

Elintarvikehuoneistojen hyväksymistä tai toimijan vaihtumista koskevia päätöksiä sekä elintarvikelain mukaisia rekisteröinti-ilmoituksia käsiteltiin 695, mikä oli hieman vähemmän kuin edellisvuonna, jolloin ilmoituksia käsiteltiin 756. Määrän väheneminen johtunee lainsäädäntömuutoksista, kun elintarvikehuoneistoilla ei enää ole ennakkohyväksyntää.

Ympäristökeskus kehitti elintarvikehuoneistoja koskevaa sähköistä ilmoitusmenettelyä yhteistyössä kaupungin tietohallinnon kanssa, jotta ilmoitusten käsittelystä saataisiin entistä sujuvampaa.

Laitoksia koskevia hyväksymishakemuksia käsiteltiin seitsemän, joista suurin osa koski liha- ja kalalaitosten toiminnassa tapahtuneita olennaisia muutoksia.

Elintarvikevalvonnan henkilöstövoimavarojen toteutuminen

Ympäristöterveysyksikössä elintarvikevalvontatehtävissä toimi vuonna 2012 ympäristöterveyspäällikkö, neljä eläinlääkäriä, johtava terveystarkastaja, yhdeksän elintarviketarkastajaa, 14,5 terveystarkastajaa ja neljä avustavaa henkilöstöä. Yhteensä elintarvikevalvontaan käytettiin 30,5 henkilötyövuotta.

Syyt tavoitteiden ja toteutumien eroissa

Etelä-Suomen lääninhallitus (nykyinen aluehallintovirasto) teki Helsingin kaupungin ympäristökeskukseen arvioinnin elintarvikevalvonnan vaatimuksenmukaisuudesta vuonna 2007, jossa todettiin yhteenvetona että Helsingin elintarvikevalvontatyön laadun kehittäminen on onnistunut hyvin mutta voimavarat ovat pitkään olleet riittämättömät. Aluehallintovirasto ei ole tehnyt uusia arviointikäyntejä Helsinkiin.

Vuonna 2007 pääosin elintarvikevalvontaan lisättiin neljä uutta tarkastajan virkaa. Tämän jälkeen ei ole saatu uusia vakansseja ympäristöterveysyksikköön, lukuun ottamatta valvontaeläinlääkärin virkaa, jonka kustannukset katetaan pääosin valtion varoista eläinlääkintähuoltolain perusteella. Lisäksi vuonna 2010 eläkkeelle jääneen terveystarkastajan vakanssi on jätetty täyttämättä taloussäästöjen vuoksi. Elintarvikevalvonnassa on arvioitu olevan noin 10 htv:n resurssivaje, kun ottaa huomioon Helsingin elintarvikevalvontakohteiden määrän ja laadun sekä Eviran suositukset valvontatarpeesta.

Vuonna 2012 ruokamyrkytysepäilyilmoitusten määrä kasvoi edellisvuoteen nähden 5 % ja selvitettävänä oli kaksi valtakunnallisesti erittäin suurta epidemiaa. Ennalta arvaamattomien työtehtävien kuten ruokamyrkytysepäilyilmoitusten ja esimerkiksi Evirasta tulleiden

valvontapyyntöjen määrä vaikuttaa osaltaan suunnitelmallisten tarkastusten määrän toteutumaan.

Elintarvikelain mukaan kunnan tulee toimittaa elintarvikevalvontaa koskevat tiedot sähköisesti Eviran määrittelemällä tavalla. Elintarvikevalvontatiedot on luokiteltava erittäin yksityiskohtaisen ns. KUTI-luokittelun mukaisesti. Luokittelussa tarkastetaan kaikki toimijaa koskevat tavanomaiset tiedot kuten osoite ja y-tunnus. Lisäksi kaikki elintarvikehuoneistossa harjoitettava toiminta on luokiteltava Eviran määrittelemällä tavalla ja esimerkiksi ravintoloiden osalta tietojärjestelmään on vietävä muiden huoneistoa koskevien tietojen ohella asiakaspaikka- ja annosmäärätiedot. Vuonna 2012 siirryttiin KUTI2-luokitteluun, jolloin myös jokainen tarkastus ja tarkastuksella tehdyt havainnot on luokiteltava Eviran määrittelemällä tavalla. Käytännössä KUTI-luokittelu on erittäin työlästä ja aikaa vievää, mikä lisää yhteen tarkastukseen kuluvaa aikaa ja vaikuttaa osaltaan tarkastusmääriin.

Toimenpiteet ja keinot suunnitelman ja toteuman eron kaventamiseksi

Vuonna 2013 voidaan täyttää yksi säästössä ollut elintarviketarkastajan virka, mikä lisää käytettävissä olevia resursseja vuoteen 2012 nähden.

Elintarvikehuoneistoja koskevien rekisteröinti-ilmoitusten käsittely delegoitiin ympäristökeskuksessa elintarvike- ja terveystarkastajille 1.9.2011 lähtien, jotta elintarvikehuoneistojen rekisteröintimenettely olisi mahdollisimman kevyt ja sujuva. Vuonna 2012 saatiin valmiiksi sähköinen rekisteröintilomake, jonka tavoitteena on helpottaa ilmoitusten käsittelyä.

Elintarvikevalvontaa tehdään sekä terveysvalvonnan että elintarvikevalvonnan vastuualueella. Vuoden 2012 alusta lähtien terveysvalvonnan vastuualueen terveystarkastajista 14,5 on keskittynyt elintarvikevalvontaan 15 peruspiirin sijaan neljällä postinumeroittain jaetulla alueella ja viisi tarkastajaa huolehtii muista tehtävistä kuten terveydensuojelu-, tupakka- ja kuluttajaturvallisuuslain mukaisesta valvonnasta. Elintarvikevalvonnan vastuualueen yhdeksän elintarviketarkastajan valvontakohteet on jaettu uudelleen valvontatarpeen ja riskinarvioinnin perusteella. Lisäksi vastuualueelle siirrettiin myymälöiden, joissa on palvelumyyntiä, valvonta.

Toimenpiteiden tavoitteena on lisätä tarkastusten määrää ja kattavuutta ja niiden vaikutus näkyy vähitellen.

Tulot elintarvikevalvonnasta

Elintarvikehuoneistojen ilmoitusten käsittelystä ja hyväksymisestä saadut tulot vuonna 2012 olivat 43 034 euroa. Valvonnasta saadut tulot

olivat 228 344 euroa. Täten elintarvikevalvonnasta kertyneet tulot olivat yhteensä 271 378 euroa (343 683 vuonna 2010, 316 206 vuonna 2011).

Elintarvikevalvonnasta saadut tulot eivät ole kohdentuneet ympäristöterveysyksikön toimintaan, mikä johtuu kaupungin budjettirakenteesta.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Lisätiedot

Riikka Åberg, v.a. ympäristöterveyspäällikkö, puhelin: +358 9 310 32010
riikka.aberg(a)hel.fi
Leea Kultanen, johtava terveystarkastaja, puhelin: +358 9 310 31522
leea.kultanen(a)hel.fi
Maria Sjöman, vs. kaupungineläinlääkäri, puhelin: 310 31585
maria.sjoman(a)hel.fi

Liitteet

1	Vasuraportti2012.pdf
2	Eltu 2012.pdf
3	Suunnitelmalliset tarkastukset 2012.pdf

Otteet

Ote	**Otteen liitteet**
Etelä-Suomen aluehallintovirasto (Helsingin toimipaikka)	Esitysteksti Liite 1 Liite 2 Liite 3

Tiedoksi

Ympäristöterveysyksikkö

§ 96
Helsingin kaupungin ympäristöpalkinto 2013

HEL 2013-003485 T 00 04 04

Päätös

Ympäristölautakunta päätti merkitä tiedoksi yhteenvedon Helsingin kaupungin ympäristöpalkinnon 2013 saajaksi ehdotetuista tahoista.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Lisätiedot

Johanna Joutsiniemi, johtava tiedottaja, puhelin: +358 9 310 31565
johanna.joutsiniemi(a)hel.fi

Liitteet

1 Ylk 19.3.2013 liite Saate Ryj.pdf
2 Ylk 19.3.2013 Helsingin kaupungin ymparistpalkinto 2013 kaikki ehdotukset.pdf

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee merkitä tiedoksi yhteenvedon Helsingin kaupungin ympäristöpalkinnon 2013 saajaksi ehdotetuista tahoista.

Esittelijä

Helsingin kaupungin ympäristöpalkinto on tunnustus ympäristötoimen tavoitteita esimerkillisesti toteuttavasta tai edistävästä teosta tai asiasta Helsingissä. Kilpailun teema vaihtuu vuosittain. Vuonna 2013 etsitään henkilöä, ”persoonaa”, joka on käytännön teoillaan vaikuttanut ympäristön tilan parantumiseen. Palkinto on jaettu vuodesta 2008 alkaen ja julkistetaan ympäristötoimen vuosipäivänä 4.4.

Palkitsemisesta päättää apulaiskaupunginjohtaja Pekka Sauri.

Ehdotuksia vuoden 2013 ympäristöpalkinnon saajaksi on voinut esittää ympäristöpalkinnon verkkosivuilla 15.1.–17.2.2013. Määräaikaan mennessä ehdotuksia palkinnon saajiksi tuli yhteensä 98.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Lisätiedot

Johanna Joutsiniemi, johtava tiedottaja, puhelin: +358 9 310 31565
johanna.joutsiniemi(a)hel.fi

Liitteet

1	Ylk 19.3.2013 liite Saate Ryj.pdf
2	Ylk 19.3.2013 Helsingin kaupungin ymparistpalkinto 2013 kaikki ehdotukset.pdf

§ 97
Ympäristölautakunnan julkisen kokouksen järjestäminen

HEL 2013-003535 T 00 00 02

Päätös

Ympäristölautakunta päätti merkitä tiedoksi yleisölle avoimen lautakunnan kokouksen järjestämiseen liittyvät käytännön asiat.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Lisätiedot

Päivi Korkeakoski, toimistopäällikkö, puhelin: +358 9 310 32098
paivi.korkeakoski(a)hel.fi

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee merkitä tiedoksi yleisölle avoimen lautakunnan kokouksen järjestämiseen liittyvät käytännön asiat.

Esittelijä

Helsingin kaupungin hallintosäännön 6 §:ssä on määritelty ne henkilöt, jotka voivat olla läsnä lautakunnan kokouksissa. Pääsääntö on, että lautakunnan kokoukset ovat suljettuja, eikä niihin voi siten osallistua muut kuin hallintosäännössä mainitut henkilöt.

Kuntalain 57 §:n 3 momentin mukaan toimielin voi kuitenkin päättää pitää julkisen kokouksen, jos siinä ei käsitellä asiaa, joka on lailla säädetty salassa pidettäväksi. Pykälän 4 momentin mukaan yleisöllä on oltava kokouspaikalla mahdollisuus seurata toimielimen julkista kokousta.

Ympäristölautakunta tekee esittelystä päätöksen julkisen kokouksen järjestämisestä ja sen aikataulusta etukäteen kokouksessaan. Julkinen kokous kuulutetaan lehdissä ja kunnan ilmoitustaululla, jotta yleisö voi varautua tulemaan paikalle.

Julkisen kokouksen esityslistalla on hyvä olla yleisöä kiinnostavia asioita. Salassa pidettäviä asioita ei saa käsitellä julkisessa kokouksessa.

Kokoustilan tulee olla sellainen, johon mahtuu yleisöä. Puheenjohtajan tulee huolehtia siitä, että yleisö on vain seuraamassa kokousta eikä häiritse sitä. Yleisö ei saa kommentoida eikä muutenkaan ottaa osaa keskusteluun; kokous ei siten ole yleinen keskustelutilaisuus.

Ympäristölautakunta tulee myöhemmin päättämään julkisen kokouksen järjestämisestä ja ajankohdasta. Ympäristökeskuksen arvion mukaan julkinen kokous voitaisiin pitää aikaisintaan kesäkuussa 2013, jotta kokoukseen ehditään selvittää ja koota kiinnostavaa asiasisältöä sekä hoitaa käytännön järjestelyt, kuten kokoustilaan, -tekniikkaan ja tiedottamiseen liittyvät asiat. Jotta tilaisuudesta saataisiin mahdollisimman kiinnostava, ympäristökeskus ehdottaa julkisen kokouksen ajankohdaksi alkusyksyä 2013.

Alustavan selvittelyn perusteella mahdollisia kokouspaikkoja julkiselle kokoukselle olisivat lautakunnan nykyinen kokouspaikka eli Viikin Ympäristötalon kokoushuone Fastholma, josta on mahdollista avata yksi seinä. Näin yleisö pääsisi seuraamaan kokousta paikan päällä (arviolta noin 30 henkilöä). Jos paikan päälle halutaan live-videokuvaus (esimerkiksi Helsinkikanava), tulisi kuvauksen järjestäminen maksamaan ympäristökeskukselle arviolta joitakin tuhansia euroja. Ympäristökeskuksen talousarviossa määrärahoja tähän ei ole varattu.

Myös kaupungintalon valtuustosalin käyttö kokouksen pitopaikkana on selvittelyn alla. Videokuvauksen järjestäminen voisi onnistua pienemmin kustannuksin. Valtuustosalissa kokouksen järjestämisestä aiheutuu lisäksi valtuustosalin it-tukihenkilöstön kuluja kokouksen ajalta.

Ympäristökeskus selvittää julkisen kokouksen asiasisältöä, kokouspaikkaa, kokoustekniikan järjestämistä ja kokouksesta tiedottamista. Ympäristölautakunnalle tullaan tekemään esitys julkisen kokouksen ajankohdasta ja järjestämisestä jossakin kevätkauden 2013 kokouksista.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Lisätiedot

Päivi Korkeakoski, toimistopäällikkö, puhelin: +358 9 310 32098
paivi.korkeakoski(a)hel.fi

Tiedoksi

Hallintoyksikkö
Ympäristönsuojelu- ja tutkimusyksikkö
Ympäristöterveysyksikkö
Ympäristövalvontayksikkö

Asia tulisi käsitellä 19.3.2013

§ 98
Lausunto valtuustoaloitteesta, joka koskee Helsingin vuosittaisia päästökiintiöitä

HEL 2013-000693 T 00 00 03

Päätös

Ympäristölautakunta päätti antaa seuraavan lausunnon.

Aloitteessa ehdotetaan kullekin toimialalle sekä kaupungin hallintokunnille päästökiintiöitä 1-4 vuoden jaksolle, joita seurattaisi vuosittain. Aloite on osin oikean suuntainen, mutta todennäköisesti sellaisenaan vaikea ja kallis toteuttaa. Nykyisellään, kun seurantajärjestelmät ovat puutteellisia, hiilibudjetin laskenta ja määrittely kullekin hallintokunnalle vaatisi huomattavaa erillistä työpanosta ja selvitys- ja konsulttityötä. Pelkkä päästöjen budjetointi ja vuosittainen seuranta eivät johda myöskään välttämättä konkreettisiin toimiin.

Tiekartta päästöjen vähentämiseksi

Kaupunki tarvitsisi selkeän, vastuutetun ja resursoidun ilmastonsuojelun toimintasuunnitelman tai tiekartan. Nykyisin päätavoitteet on selkeästi tuotu esille kaupunginvaltuuston hyväksymässä ympäristöpolitiikassa. Ympäristöpolitiikan mukaisesti käynnistyy tänä vuonna selvitys, jossa arvioidaan mahdollisuutta ja tarvittavia toimenpiteitä kaupungin vuoden 2020 kasvihuonekaasupäästövähennystavoitteen nostamiseksi 30 %:iin. Toimenpiteet, joita on kirjattuna useita satoja, hukkuvat nykyisin lukuisiin eri ohjelmiin (Kehitysohjelma, EPOS, SEAP, KETS, VAETS, PEK, Ekorak A ja B jne.). Muun muassa näistä ohjelmista tulisi selkeästi nostaa esille keskeisimmät toimet toimialoittain ja niiden toteutusaikataulu esimerkiksi valtuustokausittain. Tämä sitouttaisi virastot, päätöksentekijät ja muut toimijat entistä paremmin kaupungin ilmastotavoitteiden toteuttamiseen. Seuranta tehtäisiin vuosittain kaupungin ympäristöraportin yhteydessä. 30 %:n päästövähennysselvityksen tuloksia voidaan hyödyntää tiekartan tekemisessä.

Hallintokuntakohtainen hiilineutraaliustavoite

Hallintokuntakohtainen hiilineutraaliustavoite olisi kustannustehokas lisä systemaattiseen energiatehokkuus- ja ilmastotyöhön. Kun tarkastellaan pelkästään hallintokunnan välittömiä päästöjä, voidaan

kohtuullisen helposti laskea hiilijalanjälki suhteessa työntekijämäärään. Ympäristökeskuksessa ja rakennusvirastossa tehtiin laskenta vuonna 2009, joka sisälsi myös suurimpien hankintojen hiilijalanjäljen. Ympäristökeskus teki laskennan perusteella itselleen ohjelman, jonka mukaan se on hiilineutraali vuonna 2015. Viime vuonna ympäristökeskus sisällytti hiilineutraalisuusohjelman osaksi Ekokompassi-ympäristöjärjestelmään. Kaupungin tulisi toimia hyvänä esimerkkinä ja siten tavoitella oman toiminnan hiilineutraalisuutta paljon aikaisemmin kuin 2050 kuten hiilineutraali ympäristökeskus 2015 toiminnallaan osoittaa.

Hallintokuntakohtainen vuosittainen energiansäästötavoite

Vuodesta 2011 lähtien on Energiansäästöneuvottelukunta määritellyt hallintokunnille sitovat energiansäästötavoitteet siten, että päätavoitteena on Kuntien energiatehokkuussopimuksen mukainen 9 %:n kiinteä energiansäästö vuoden 2016 loppuun verrattuna vuoden 2005 energiankulutuksesta. Vuoden 2014 osalle tavoitteeksi on asetettu 6 % verrattuna vuoden 2010 energiankulutuksesta. Hallintokuntien tulisi seurata kokonaisenergiankulutusta sähkön ja lämmön osalta päämittareiltaan. Mikäli hallintokunnat käyttävät merkittäviä määriä muita polttoaineita, niin niiden tulee määritellä niiden osalta itse kriteerit, jotka vastaavat asetettua energiansäästötavoitetta.

Hallintokuntien energianseurantatyö on osoittautunut hyvin haasteelliseksi jo pelkästään kulutustietojen saamisen kannalta. Esimerkiksi monien hallintokuntien osat toimivat kiinteistöissä, joissa on useita hallintokuntia sekä lisäksi mahdollisesti yrityksiä ja yhteisöjä, joilla on yhteinen mittarointi. Sama ongelma koskee jätehuoltoa ja veden kulutusta. Energiankulutustiedon saamista on helpotettu ja koulutusta järjestetty ekotukihenkilöille. Kulutustieto on avattu kaikkien kaupungin työntekijöiden käyttöön kaupungin intraan Ekotuki-sivustolle.

Hallintokuntien tuli myös laatia ensimmäiset hallintokuntakohtaiset energiansäästösuunnitelmat vuoden 2010 loppuun mennessä. Vuoden 2012 loppuun mennessä 17 hallintokuntaa oli toimittanut sen Energiansäästöneuvottelukunnalle. Arviolta vain noin 10 niistä on ajan tasalla. Syinä suunnitelmien puuttumiseen ja puutteellisuuteen ovat seurantatiedon hankala saatavuus ja osaamispuutteet energia-asioissa.

Tarvitaan uusia seuranta- ja arviointityökaluja

Tavoitteiden ja toimenpiteiden seuranta tulisi olla mahdollisimman yksinkertaista ja nopeaa. Nykyisin käytetään eri raporttien tietojen keräämiseen paljon aikaa ja silti ei saada kaikkea tarvittavaa tietoa kokoon. Raportit tulevat jopa vuoden myöhässä raportointijakson

päättymisestä. Lisäksi on vaarana, että eri virastot kehittävät erillisiä järjestelmiä. Virastojen yhteinen sähköinen ympäristö- ja ilmastojärjestelmän seurantatyökalun kehittämistyö tulisi aloittaa mahdollisimman pian. Uuden järjestelmän myötä voitaisiin myös asettaa sekä kiinteistökohtaisia, yksikkökohtaisia että virastokohtaisia ympäristövaikutustavoitteita. Seurannassa olisi ainakin energia, jäte, liikenne, vesi, hankinnat sekä ympäristötilinpito. Järjestelmä voitaisiin kehittää joko kerralla koko kaupunkiorganisaatiolle tai sitten virasto kerrallaan. Samaan järjestelmään olisi hyvä sisällyttää ympäristövaikutusten taloudellinen arviointi. Stara ottaa käyttöön jo tänä vuonna oman ympäristöraportoinnin ja sen seurannanjärjestelmän, josta muut hallintokunnat voivat ottaa oppia.

Kaupungissa tehtävien investointien ilmastovaikutuksia ei arvioida nykyisin riittävästi. Investoinnissa tulisi tarkastella tuotteen koko elinkaarta, jolloin voidaan määrittää esimerkiksi sen vaikutukset energiankulutukseen loppuelinkaarensa aikana. Arvioinnilla voidaan välttää tilanne, jossa haitalliset ilmastovaikutukset tai materiaalien ja energian kulutus lisääntyisivät toisaalla tuoteketjussa samalla kuin niitä vähennetään yhtäällä. Kuuden Suomen suurimman kaupungin yhteistyönä on kehitetty investointien ilmasto- ja ympäristövaikutusten arviointi –mallia, jota suunnitellaan pilotoitavaksi virastoissa vuosina 2013-2014.

Yhteenveto

Kaupungin tavoitteena on olla hiilineutraali viimeistään vuonna 2050 valtuuston hyväksymän ympäristöpolitiikan mukaisesti. Tämän lisäksi kaupungilla on energiatehokkuustavoitteita. Tavoitteiden saavuttamiseksi kaupungin tulisi laatia kokonaisvaltainen ilmastonsuojelun tiekartta, joka sisältäisi priorisoidut toimenpiteet keskeisimmille toimialoille. Lisäksi kaupunkiorganisaation tulisi aloittaa mahdollisimman pian kehitystyö sähköisen ympäristö- ja ilmastoasioiden seurantajärjestelmän kehittämiseksi. Järjestelmän avulla voitaisiin kustannustehokkaasti asettaa kiinteistökohtaisia, yksikkökohtaisia sekä virastokohtaisia tavoitteita sekä seurata toimenpiteiden vaikuttavuutta. Ilmasto- ja ympäristöasiat tulisi ottaa huomioon jo investointivaiheessa, mitä varten tulisi ottaa käyttöön arviointityökalu.

Ympäristölautakunnan mielestä nykyinen vuosittainen energiansäästötavoite on hyvä alku hallintokuntakohtaiselle ilmastotoiminnalle, mutta ei riittävä. Hallintokuntakohtaista toimintaa tulisi edelleen kehittää ja tukea hallintokuntia energiankulutuksen ja muiden ympäristötekijöiden seurannassa ja suunnitelmien laadinnassa.

Hallintokuntakohtaiset energiansäästösuunnitelmat tulisi arvioida ja niistä tulisi antaa palautetta hallintokunnille.

Ympäristölautakunta myös esittää, että hallintokunnat seuraisivat ympäristökeskuksen esimerkkiä ja laatisivat itselleen ympäristöohjelman, johon on sisällytetty hiilineutraalisuustavoitteet sekä toimenpiteet aikatauluineen sekä vastuutahoineen niiden saavuttamiseksi. Hallintokuntien päästövähennystyökaluina voidaan käyttää muun muassa energiansäästösuunnitelmaa, hiililaskureja, ympäristöjärjestelmiä (Ekokompassi ja muut järjestelmät) ja Ekotukitoimintaa.

Käsittely

Esittelijä päätti muuttaa esitystään:
Päivi Kippo-Edlund: Poistetaan kappaleen 2 toisesta virkkeestä sana 'liian' niin että se tulisi muotoon
"Aloite on osin oikean suuntainen, mutta todennäköisesti sellaisenaan vaikea ja kallis toteuttaa."

Vastaehdotus:
Tuula Palaste-Eerola: Lisätään 2 kappaleen loppuun virke:
"Helsingin kaupungin päätöksenteko- ja hallintokoneisto sinänsä kykenisi suunnilleen nykyisen kokoisin resurssein kuvatun seurannan ja suunnittelun toteuttamaan, mikäli sen toimintoja hallintokuntien välillä päätettäisiin priorisoida uudelleen. Todennäköisimmin Helsingin yksin toteuttama seuranta jonkin verran nostaisi hallinnon yhteisiä kustannuksia, mutta ei liene taloudellisista syistä saavuttamattomissa."

Kannattajat: Leo Stranius

1 äänestys

JAA-ehdotus: Esityksen mukaan
EI-ehdotus: Lisätään 2 kappaleen loppuun virke:
"Helsingin kaupungin päätöksenteko- ja hallintokoneisto sinänsä kykenisi suunnilleen nykyisen kokoisin resurssein kuvatun seurannan ja suunnittelun toteuttamaan, mikäli sen toimintoja hallintokuntien välillä päätettäisiin priorisoida uudelleen. Todennäköisimmin Helsingin yksin toteuttama seuranta jonkin verran nostaisi hallinnon yhteisiä kustannuksia, mutta ei liene taloudellisista syistä saavuttamattomissa."

Jaa-äänet: 6
Joona Haavisto, Joona Iso-Lotila, Timo Korpela, Timo Latikka, Matti Niemi, Sirpa Norvio

Ei-äänet: 3
Ernesto Hartikainen, Tuula Palaste-Eerola, Leo Stranius

Tyhjä: 0

Poissa: 0

Todettiin, että JAA-ehdotus voitti äänin 6-3, joten esittelijän esitys jäi voimaan.

Esittelijä

ympäristöpäällikkö
Päivi Kippo-Edlund

Lisätiedot

Jari Viinanen, ympäristötarkastaja, puhelin: +358 9 310 31519
jari.viinanen(a)hel.fi

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee antaa seuraavan lausunnon.

Aloitteessa ehdotetaan kullekin toimialalle sekä kaupungin hallintokunnille päästökiintiöitä 1-4 vuoden jaksolle, joita seurattaisi vuosittain. Aloite on osin oikean suuntainen, mutta todennäköisesti sellaisenaan liian vaikea ja kallis toteuttaa. Nykyisellään, kun seurantajärjestelmät ovat puutteellisia, hiilibudjetin laskenta ja määrittely kullekin hallintokunnalle vaatisi huomattavaa erillistä työpanosta ja selvitys- ja konsulttityötä. Pelkkä päästöjen budjetointi ja vuosittainen seuranta eivät johda myöskään välttämättä konkreettisiin toimiin.

Tiekartta päästöjen vähentämiseksi

Kaupunki tarvitsisi selkeän, vastuutetun ja resursoidun ilmastonsuojelun toimintasuunnitelman tai tiekartan. Nykyisin päätavoitteet on selkeästi tuotu esille kaupunginvaltuuston hyväksymässä ympäristöpolitiikassa. Ympäristöpolitiikan mukaisesti käynnistyy tänä vuonna selvitys, jossa arvioidaan mahdollisuutta ja tarvittavia toimenpiteitä kaupungin vuoden 2020 kasvihuonekaasupäästövähennystavoitteen nostamiseksi 30 %:iin. Toimenpiteet, joita on kirjattuna useita satoja, hukkuvat nykyisin lukuisiin eri ohjelmiin (Kehitysohjelma, EPOS, SEAP, KETS, VAETS, PEK, Ekorak A ja B jne.). Muun muassa näistä ohjelmista tulisi selkeästi nostaa esille keskeisimmät toimet toimialoittain ja niiden toteutusaikataulu esimerkiksi valtuustokausittain. Tämä sitouttaisi virastot, päätöksentekijät ja muut toimijat entistä paremmin kaupungin ilmastotavoitteiden toteuttamiseen. Seuranta tehtäisiin vuosittain kaupungin ympäristöraportin yhteydessä. 30 %:n

päästövähennysselvityksen tuloksia voidaan hyödyntää tiekartan tekemisessä.

Hallintokuntakohtainen hiilineutraaliustavoite

Hallintokuntakohtainen hiilineutraaliustavoite olisi kustannustehokas lisä systemaattiseen energiatehokkuus- ja ilmastotyöhön. Kun tarkastellaan pelkästään hallintokunnan välittömiä päästöjä, voidaan kohtuullisen helposti laskea hiilijalanjälki suhteessa työntekijämäärään. Ympäristökeskuksessa ja rakennusvirastossa tehtiin laskenta vuonna 2009, joka sisälsi myös suurimpien hankintojen hiilijalanjäljen. Ympäristökeskus teki laskennan perusteella itselleen ohjelman, jonka mukaan se on hiilineutraali vuonna 2015. Viime vuonna ympäristökeskus sisällytti hiilineutraalisuusohjelman osaksi Ekokompassi-ympäristöjärjestelmään. Kaupungin tulisi toimia hyvänä esimerkkinä ja siten tavoitella oman toiminnan hiilineutraalisuutta paljon aikaisemmin kuin 2050 kuten hiilineutraali ympäristökeskus 2015 toiminnallaan osoittaa.

Hallintokuntakohtainen vuosittainen energiansäästötavoite

Vuodesta 2011 lähtien on Energiansäästöneuvottelukunta määritellyt hallintokunnille sitovat energiansäästötavoitteet siten, että päätavoitteena on Kuntien energiatehokkuussopimuksen mukainen 9 %:n kiinteä energiansäästö vuoden 2016 loppuun verrattuna vuoden 2005 energiankulutuksesta. Vuoden 2014 osalle tavoitteeksi on asetettu 6 % verrattuna vuoden 2010 energiankulutuksesta. Hallintokuntien tulisi seurata kokonaisenergiankulutusta sähkön ja lämmön osalta päämittareiltaan. Mikäli hallintokunnat käyttävät merkittäviä määriä muita polttoaineita, niin niiden tulee määritellä niiden osalta itse kriteerit, jotka vastaavat asetettua energiansäästötavoitetta.

Hallintokuntien energianseurantatyö on osoittautunut hyvin haasteelliseksi jo pelkästään kulutustietojen saamisen kannalta. Esimerkiksi monien hallintokuntien osat toimivat kiinteistöissä, joissa on useita hallintokuntia sekä lisäksi mahdollisesti yrityksiä ja yhteisöjä, joilla on yhteinen mittarointi. Sama ongelma koskee jätehuoltoa ja veden kulutusta. Energiankulutustiedon saamista on helpotettu ja koulutusta järjestetty ekotukihenkilöille. Kulutustieto on avattu kaikkien kaupungin työntekijöiden käyttöön kaupungin intraan Ekotuki-sivustolle.

Hallintokuntien tuli myös laatia ensimmäiset hallintokuntakohtaiset energiansäästösuunnitelmat vuoden 2010 loppuun mennessä. Vuoden 2012 loppuun mennessä 17 hallintokuntaa oli toimittanut sen Energiansäästöneuvottelukunnalle. Arviolta vain noin 10 niistä on ajan tasalla. Syinä suunnitelmien puuttumiseen ja puutteellisuuteen ovat

seurantatiedon hankala saatavuus ja osaamispuutteet energia-asioissa.

Tarvitaan uusia seuranta- ja arviointityökaluja

Tavoitteiden ja toimenpiteiden seuranta tulisi olla mahdollisimman yksinkertaista ja nopeaa. Nykyisin käytetään eri raporttien tietojen keräämiseen paljon aikaa ja silti ei saada kaikkea tarvittavaa tietoa kokoon. Raportit tulevat jopa vuoden myöhässä raportointijakson päättymisestä. Lisäksi on vaarana, että eri virastot kehittävät erillisiä järjestelmiä. Virastojen yhteinen sähköinen ympäristö- ja ilmastojärjestelmän seurantatyökalun kehittämistyö tulisi aloittaa mahdollisimman pian. Uuden järjestelmän myötä voitaisiin myös asettaa sekä kiinteistökohtaisia, yksikkökohtaisia että virastokohtaisia ympäristövaikutustavoitteita. Seurannassa olisi ainakin energia, jäte, liikenne, vesi, hankinnat sekä ympäristötilinpito. Järjestelmä voitaisiin kehittää joko kerralla koko kaupunkiorganisaatiolle tai sitten virasto kerrallaan. Samaan järjestelmään olisi hyvä sisällyttää ympäristövaikutusten taloudellinen arviointi. Stara ottaa käyttöön jo tänä vuonna oman ympäristöraportoinnin ja sen seurannanjärjestelmän, josta muut hallintokunnat voivat ottaa oppia.

Kaupungissa tehtävien investointien ilmastovaikutuksia ei arvioida nykyisin riittävästi. Investoinnissa tulisi tarkastella tuotteen koko elinkaarta, jolloin voidaan määrittää esimerkiksi sen vaikutukset energiankulutukseen loppuelinkaarensa aikana. Arvioinnilla voidaan välttää tilanne, jossa haitalliset ilmastovaikutukset tai materiaalien ja energian kulutus lisääntyisivät toisaalla tuoteketjussa samalla kuin niitä vähennetään yhtäällä. Kuuden Suomen suurimman kaupungin yhteistyönä on kehitetty investointien ilmasto- ja ympäristövaikutusten arviointi –mallia, jota suunnitellaan pilotoitavaksi virastoissa vuosina 2013-2014.

Yhteenveto

Kaupungin tavoitteena on olla hiilineutraali viimeistään vuonna 2050 valtuuston hyväksymän ympäristöpolitiikan mukaisesti. Tämän lisäksi kaupungilla on energiatehokkuustavoitteita. Tavoitteiden saavuttamiseksi kaupungin tulisi laatia kokonaisvaltainen ilmastonsuojelun tiekartta, joka sisältäisi priorisoidut toimenpiteet keskeisimmille toimialoille. Lisäksi kaupunkiorganisaation tulisi aloittaa mahdollisimman pian kehitystyö sähköisen ympäristö- ja ilmastoasioiden seurantajärjestelmän kehittämiseksi. Järjestelmän avulla voitaisiin kustannustehokkaasti asettaa kiinteistökohtaisia, yksikkökohtaisia sekä virastokohtaisia tavoitteita sekä seurata toimenpiteiden vaikuttavuutta. Ilmasto- ja ympäristöasiat tulisi ottaa

huomioon jo investointivaiheessa, mitä varten tulisi ottaa käyttöön arviointityökalu.

Ympäristölautakunnan mielestä nykyinen vuosittainen energiansäästötavoite on hyvä alku hallintokuntakohtaiselle ilmastotoiminnalle, mutta ei riittävä. Hallintokuntakohtaista toimintaa tulisi edelleen kehittää ja tukea hallintokuntia energiankulutuksen ja muiden ympäristötekijöiden seurannassa ja suunnitelmien laadinnassa. Hallintokuntakohtaiset energiansäästösuunnitelmat tulisi arvioida ja niistä tulisi antaa palautetta hallintokunnille.

Ympäristölautakunta myös esittää, että hallintokunnat seuraisivat ympäristökeskuksen esimerkkiä ja laatisivat itselleen ympäristöohjelman, johon on sisällytetty hiilineutraalisuustavoitteet sekä toimenpiteet aikatauluineen sekä vastuutahoineen niiden saavuttamiseksi. Hallintokuntien päästövähennystyökaluina voidaan käyttää muun muassa energiansäästösuunnitelmaa, hiililaskureja, ympäristöjärjestelmiä (Ekokompassi ja muut järjestelmät) ja Ekotukitoimintaa.

Esittelijä

Hallintokeskus pyytää ympäristölautakunnan lausuntoa valtuustoaloitteesta 19.3.2013 mennessä. Aloitteen on allekirjoittanut 25 kaupunginvaltuutettua.

"Helsingin kaupunginjohtaja Jussi Pajunen on luvannut Helsingistä hiilineutraalin, ja Helsingin Energian tavoitteena on olla hiilineutraali vuonna 2050. Samaan aikaan Uusimaa aikoo olla Suomen ensimmäinen hiilineutraali maakunta ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen edelläkävijä. Helsinki on omassa ympäristöpolitiikassaan sitoutunut tavoittelemaan hiilineutraalia tulevaisuutta vuoteen 2050 mennessä ja vähentämään päästöjä 20 % vuoteen 2020 mennessä.

Hallitustenvälisen ilmastopaneelin IPCC:n mukaan teollisuusmaiden tulisi vähentää päästöjä vähintään 25-40 % vuodesta 1990 vuoteen 2020 mennessä, jotta voitaisiin välttää yli kahden asteen lämpeneminen. Tähän mennessä jo 133 eurooppalaista kaupunkia tavoittelee yli 40 prosentin kasvihuonekaasupäästövähennyksiä vuoteen 2020 mennessä.

Kaupungin nykyinen ilmastopolitiikka on hajanaista ja parhaan saatavilla olevan ilmastotieteen valossa tavoitteiltaan riittämätöntä. Konkreettiset toimet puuttuvat tai ne on siirretty pitkälle tulevaisuuteen. Lisäksi päästövähennystoimien toteutumisen ja vaikuttavuuden seuranta on puutteellista. Helsingin ilmastopolitiikka ryhdistyisi, jos kaupunki ottaisi käyttöön vuosittaiset päästökiintiöt (vrt. kansallisella

tasolla ilmastolaki) ja seuraisi säännöllisesti päästövähennysten tuloksellista toteutumista.

Vuosittaiset päästökiintiöt olisivat monin tavoin parempi vaihtoehto kuin nykyinen yleiseen ympäristöpolitiikkaan tai poliittisiin julistuksiin perustuva heikko ohjaus. Vuosittaisten päästökiintiöiden mukanaan tuomat sitovat lyhyen aikavälin tavoitteet ja hiilibudjetit tekisivät ilmastopolitiikasta jämäkkää ja helposti seurattavaa. Sen avulla kaupungin päästövähennykset voitaisiin suunnitella ja toteuttaa johdonmukaisesti ja hallitusti. Lisäksi tavoitteiden toteutumista pitäisi seurata säännöllisesti.

Helsingin vuosittaiset päästökiintiöt voisivat sisältää esimerkiksi seuraavat elementit:

- Käytännön päästövähennystoimia raamittavat hiilibudjetit, joissa määritellään kullekin toimialalle sekä kaupungin hallintokunnalle suurimmat sallitut päästömäärät valtuustokausittain tai 1 – 4 vuoden mittaisille kausille.

- Selkeän työn- ja vastuunjaon valtuuston, kaupunginhallituksen, kunkin viraston sekä Helsingin Energian kesken.

- Kattavan päästövähennystoimien vaikuttavuuden seurannan vuosittain sekä päästövaikutusten arvioinnin läpileikkaavana osana kaupungin talouden kokonaissuunnittelua.

Helsingin vuosittaisiin päästövähennyksiin velvoittava järjestelmä varmistaisi, että kaupunki kantaisi vastuunsa kansallisissa ja globaaleissa ilmastotalkoissa. Riittäviin päästövähennyksiin sitoutuminen olisi myös positiivinen signaali muille kunnille Suomessa ja maailmalla.

Vuosittaiset päästökiintiöt olisivat kaupungin talouden ja elinkeinoelämän etu: mitä aikaisemmin joka tapauksessa edessä oleviin päästövähennyksiin ryhdytään, sitä halvemmiksi ne tulevat. Lisäksi Helsingin sitoutuminen riittävien päästövähennysten tulokselliseen toteuttamiseen antaisi kaupunkilaisille ja elinkeinoelämälle selkeän signaalin kaupungin kehityksen suunnasta.

Ehdotamme, että Helsinki aloittaa vuosittaisten päästökiintiöiden valmistelun ja tuo sen valtuuston hyväksyttäväksi vuosittaisiin päästövähennyksiin sitoutumiseksi."

Esittelijä

ympäristöpäällikkö
Päivi Kippo-Edlund

Lisätiedot

Jari Viinanen, ympäristötarkastaja, puhelin: +358 9 310 31519
jari.viinanen(a)hel.fi

§ 99
Ilmoitusasiat

Päätös

Ympäristölautakunta päätti merkitä tiedoksi kohdan 1.

Esittelijä

ympäristöpäällikkö
Pertti Forss

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee merkitä tiedoksi kohdan 1.

Tiivistelmä

1. Ympäristöpäällikön pöytäkirjat 21.2.2013 (30 §), 1.3.2013 (31–33 §) ja 6.3.2013 (34–36 §)

SRV Rakennus Oy erityisen häiritsevää melua aiheuttava louhinta- ja purkutyö, Kaivokatu 8 ja Kaivokadun tunneli

NCC Rakennus Oy:n erityisen häiritsevää melua koskeva paalutustyö, Suezinkatu 7

NCC Rakennus Oy:n erityisen häiritsevää melua aiheuttava maalämpökaivojen poraus, Ilkantie 4a

Päiväkoti Idelian toiminnan olennainen muuttaminen, Sähköttäjänkatu 6 B

Skanska Talorakennus Oy:n erityisen häiritsevää melua aiheuttava louhinta, Knutersintie 924

Purkupiha Oy:n ilmoitus erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta purkutyöstä, Mäkitorpanpolku 4

Päiväkoti Satakielen toiminnan aloittaminen, Von Daehnin katu 19

Esittelijä

ympäristöpäällikkö
Pertti Forss

§ 100
Ympäristönsuojelumääräysten noudattaminen rakennustyömailla Helsingin kaupungin alueella

HEL 2013-003188 T 11 00 02

Päätös

Esittelijä päätti poistaa esityksen esityslistalta.

Käsittely

Pertti Forss: Esittelijä päätti poistaa esityksen esityslistalta.

Esittelijä

ympäristöpäällikkö
Pertti Forss

Lisätiedot

Eeva Summanen, vs. ympäristötarkastaja, puhelin: +358 9 310 32077
eeva.summanen(a)hel.fi

Otteet

Ote
Rakennusvalvontavirasto
Rakennusvirasto
Helsingin poliiisilaitos
Ympäristövalvontayksikkö

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee merkitä tiedoksi julkaisun Eeva Summanen: Ympäristönsuojelumääräysten noudattaminen rakennustyömailla Helsingin kaupungin alueella. Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisuja 4/2013.

http://www.hel2.fi/ymk/julkaisut/2012/julkaisu_14_12_net.pdf

Pöytäkirjanote rakennusvalvontavirastolle (Risto Levanto, PL 2300), rakennusvirastolle (Eva-Lisa Karlsson ja Heidi Huvila, PL 1520), Helsingin poliisilaitokselle (/HTY, PL 11, 00241 Helsinki) ja ympäristövalvontayksikölle.

Esittelijä

Kunnalliset ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristönsuojelulain mukainen ohjauskeino ympäristön suojelemiseksi. Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet

huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja.

Helsingin kaupungin ympäristönsuojelumääräyksissä on määräyksiä liittyen rakennustyömaiden aiheuttamiin melu- ja pölyhaittoihin, polttonesteiden käsittelyyn ja varastointiin sekä tiedottamiseen.

Tämän työn tavoitteena oli tarkastella, miten ympäristönsuojelumääräykset tunnetaan ja miten niitä noudatetaan rakennustyömailla Helsingin kaupungin alueella. Selvitysprojektissa oli mukana yhteensä 47 rakennuskohdetta. Työmaatarkastusten osa-alueita olivat melu- ja pölyhaittojen torjunta sekä polttonesteiden varastointi ja käsittely.

Tarkastuskäyntien ja puhelinhaastattelujen perusteella havaittiin, että ympäristönsuojelumääräykset tunnetaan osin puutteellisesti kaupungin alueen rakennustyömailla.

Rakennustyömaita koskevat ympäristönsuojelumääräykset olivat tiedossa isoissa rakennuskohteissa ja työmailla, joista oli tehty ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus. Puutteita ympäristönsuojelumääräysten noudattamisessa oli katujen siisteydessä ja purkutöiden aiheuttaman pölyn torjunnassa ja porauspölyn keräämisessä. Myös tiedottamisessa oli tarkennettavaa.

Muiden, ei meluilmoitusvelvollisten, rakennustyömaiden toiminnanharjoittajille oli epäselvää, että heidänkin on noudatettava ympäristönsuojelumääräyksiä. Osittain myös ympäristösuojelumääräysten sisältö oli heille tuntematon. Näillä työmailla puutteita löytyi tiedottamisessa naapureille, katujen siisteydessä ja porauspölyn keräämisessä. Tarkastuksilla kävi myös ilmi, että meluilmoitusvelvollisuudesta ei aina tiedetty. Kahdessa kohteessa meluilmoitusvelvollisuus olisi täyttynyt, mutta ilmoitusta ei ollut jätetty.

Tulosten perusteella ympäristökeskuksen tulee tarkentaa neuvontaansa ja tehdä yhteistyötä poliisin, rakennusviraston ja rakennusvalvontaviraston kanssa, jotta tieto ympäristönsuojelumääräysten velvoitteista saataisiin toiminnanharjoittajille jo lupavaiheessa (räjäytysilmoitus, maankaivulupa, rakennuslupa) ja määräykset tulisivat siten paremmin noudatetuiksi.

Esittelijä

ympäristöpäällikkö
Pertti Forss

Lisätiedot

Eeva Summanen, vs. ympäristötarkastaja, puhelin: +358 9 310 32077
eeva.summanen(a)hel.fi

Otteet

Ote
Rakennusvalvontavirasto
Rakennusvirasto
Helsingin poliiisilaitos
Ympäristövalvontayksikkö

§ 101
Selvitys ympäristöministeriölle vuonna 2012 tehdyistä pilaantuneen maaperän puhdistamispäätöksistä

HEL 2013-003390 T 11 00 02

Päätös

Ympäristölautakunta päätti antaa ympäristöministeriölle vuonna 2012 pilaantuneen maaperän puhdistamisesta tehtyjen päätösten yhteenvetona seuraavan selvityksen:

Päätösten määrä, käsittelyajat ja maksu

Ympäristöministeriön 20.1.2005 ja 3.12.2010 päättämän toimivaltasiirron mukaisesti ympäristölautakunta päättää Helsingin alueen pilaantuneen maaperän puhdistamisen ympäristöluvista. Ympäristölautakunnalle ei tullut yhtään ympäristölupahakemusta päätettäväksi vuonna 2012.

Ympäristöpäällikkö, jolle ilmoituksista tehtävien puhdistamispäätösten toimivalta on siirretty, teki vuonna 2012 päätöksen 10 pilaantuneen maaperän puhdistamisilmoituksesta.

Ilmoitusten käsittelyajat olivat 13–56 päivää, keskimäärin 31 päivää.

Pilaantuneen maaperän puhdistamispäätöksestä ympäristökeskus peri alkuvuonna 1 410 euron ja ympäristöluvasta 4 590 euron kiinteän maksun. Uusi taksa tuli voimaan 22.5.2012, jonka jälkeen ympäristöluvasta perittiin 4 700 euron ja ilmoituspäätöksestä 1 440 euron maksu.

Puhdistuskohteet

Vuonna 2012 puhdistamisilmoitukset koskivat neljää asuinkäyttöön tulevaa aluetta, kolmea toimisto- tai liikekorttelia ja kolmea katu-, puisto- tai virkistystoiminnan aluetta.

Kiinteistöjen maaperän puhdistaminen johtui yleensä alueen maankäytön muutoksesta ja ajoittui lisä- tai uudelleen rakentamisen yhteyteen.

Ilmoituspäätökset

Puhdistamisilmoitukset ovat täyttäneet ympäristönsuojelulain 78.2 §:ssä määritellyn ilmoitusmenettelyn perusteet. Puhdistettavien kiinteistöjen maaperän pilaantuneisuus on alustavasti selvitetty yleensä kaavoitusvaiheessa ja sen laatu ja laajuus tarkemmin tontin

kunnostussuunnittelun yhteydessä ja viimeistään päätöksessä annetun lisätutkimusmääräyksen toteuttamiseksi. Puhdistusmenetelmänä on käytetty yleensä pilaantuneen maan pois kaivamista ja lisäksi osittaista haitta-ainepitoisten maiden eristämistä maanpinnasta vähintään 0,5 metrin syvyydelle. Kunnostusten ympäristön pilaantumisen vaara on arvioitu ja haitat ehkäisty suunnitelluilla varotoimilla.

Puhdistusilmoituksissa on sovellettu valtioneuvoston asetuksen (214/2007) säännöksiä, joiden mukaan pilaantuneisuus ja puhdistustarve arvioidaan jokaiselle kohteelle erikseen ja soveltaen säädettyjä pilaantuneisuuden pitoisuusarvoja. Pienten alueiden, esimerkiksi yhden tontin kunnostamista koskevissa puhdistusilmoituksissa on usein tavoitteena asetuksen liitteessä esitetyt, eri maankäyttöön soveltuvat ohjearvot ilman mittavaa riskinarviointia.

Suurille, yhtenäisille kunnostusalueille on valittu laskennalliseen riskinarvioon perustuvat haitta-aineiden tavoitepitoisuudet, jotka voivat poiketa huomattavastikin asetuksen mukaisista viitearvoista. Puhdistustavoitteen ylärajaksi syvälle maakerroksiin on hyväksytty myös ainekohtaisia vaarallisen jätteen viitearvoja, jos riskilaskennalla ja -arvioinnilla on osoitettu, että kyseisessä kunnostuskohteessa ei aiheuteta terveys- tai ympäristöriskiä tai riittävät riskinhallintatoimet toteutetaan.

Helsingin ympäristönsuojeluviranomainen harkitsee jatkossa entistä perusteellisemmin ympäristönsuojelulain mukaisen lupamenettelyn muodon pilaantuneen maaperän puhdistamisasiassa saatuaan Vaasan hallinto-oikeuden päätökset vuonna 2012, jotka koskivat kahta ympäristökeskuksen vuosina 2009 ja 2010 tekemien maaperän puhdistamispäätösten valitusasiaa. Hallinto-oikeus katsoi, että kyseessä olevien laajojen alueiden pilaantuneen maaperän puhdistaminen olisi tullut ratkaista ympäristölupamenettelyssä, koska asia oli poikkeuksellisen laaja ja hankala käsiteltäväksi ilmoitusmenettelyssä, asia vaati selvästi 30 vuorokauden määräaikaa ylittävän käsittelyajan ja koska toiminnasta saattoi aiheutua pohjaveden ja vesistön pilaantumisen vaaraa.

Päätösten mukainen maaperän puhdistaminen

Vuoden 2012 päätösten mukaisissa puhdistustöissä kunnostusmenetelmäksi on esitetty yleensä massanvaihtoa. Asuinkäyttöön puhdistettavien tonttien vähintään puolen metrin paksuisen pintakerroksen tavoitepitoisuutena on käytetty alempaa ohjearvoa tai kynnysarvoa. Teollisuuskäyttöön jäävillä tai rakennettavilla tonteilla sekä katualueilla puhdistuksen tavoitepitoisuutena on käytetty ylempää ohjearvoa. Alemman ohje-arvopitoisuuden ylittävät kunnostusalueelle jäävät maa-ainekset on

eristetty tiiviillä maakerroksella, yleensä myös asfaltilla. Pilaantunut kaivumaa toimitetaan muualle luvalliseen käsittelyyn kaatopaikalle tai laitokseen tai käytetään yhä useammin hyödyksi syntypaikan alueella täytöissä tai erillisissä melueste- tai maisemarakenteissa.

Maaperän puhdistamishankkeet ovat ajoittuneet yleensä tonttien rakentamisen vuoksi tarpeellisen maankaivun yhteyteen.

Puhdistustavoitteen saavuttaminen on tarkastettu mittaamalla kaivualueen pohjan ja reunojen jäännöspitoisuudet. Maaperään jätetyt alemman ohjearvopitoisuuden ylittävät maat on merkitty myöhemminkin havaittavalla huomiorakenteella ja dokumentoitu karttoihin. Puhdistamisen kulku on esitetty puhdistustyöstä laaditussa loppuraportissa.

Vuonna 2012 kunnostusaluekohtainen kaivettavien pilaantuneiden massojen määrä oli 28–65 000 tonnia, ja niitä oli yhteensä noin 186 000 tonnia, mistä yli 80 000 tonnia oli öljyn pilaamaa, noin 43 000 tonnia raskasmetallien pilaamaa ja 580 tonnia syanidien pilaamaa. Molempien haitta-aineryhmien, öljyn ja raskasmetallien, pilaamia maita poistettiin 63 000 tonnia. Maat toimitettiin 14 eri käsittely- tai loppusijoituspaikkaan.

Osa kunnostuksista tehtiin alueilla, joiden maaperän puhdistamiseen Uudenmaan ympäristökeskus (nykyisin Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ja Etelä-Suomen aluehallintovirasto) tai Helsingin ympäristökeskus ovat antaneet päätöksen ennen vuotta 2012.

Rekisteritiedot

Ympäristökeskus ylläpitää osaltaan valtakunnallista maaperän tilan tietojärjestelmää, jossa vuoden 2012 lopussa oli tiedot 700 Helsingin kohteesta.

Esittelijä

ympäristöpäällikkö
Pertti Forss

Lisätiedot

Merja Kurki-Suonio, johtava ympäristötarkastaja, puhelin: +358 9 310 32007
merja.kurki-suonio(a)hel.fi

Otteet

Ote
Ympäristöministeriö
Suomen ympäristökeskus
Uudenmaan ELY-keskus

(Ympäristö ja luonnonvarat)
Ympäristövalvontayksikkö

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee antaa ympäristöministeriölle vuonna 2012 pilaantuneen maaperän puhdistamisesta tehtyjen päätösten yhteenvetona seuraavan selvityksen:

Päätösten määrä, käsittelyajat ja maksu

Ympäristöministeriön 20.1.2005 ja 3.12.2010 päättämän toimivaltasiirron mukaisesti ympäristölautakunta päättää Helsingin alueen pilaantuneen maaperän puhdistamisen ympäristöluvista. Ympäristölautakunnalle ei tullut yhtään ympäristölupahakemusta päätettäväksi vuonna 2012.

Ympäristöpäällikkö, jolle ilmoituksista tehtävien puhdistamispäätösten toimivalta on siirretty, teki vuonna 2012 päätöksen 10 pilaantuneen maaperän puhdistamisilmoituksesta.

Ilmoitusten käsittelyajat olivat 13–56 päivää, keskimäärin 31 päivää.

Pilaantuneen maaperän puhdistamispäätöksestä ympäristökeskus peri alkuvuonna 1 410 euron ja ympäristöluvasta 4 590 euron kiinteän maksun. Uusi taksa tuli voimaan 22.5.2012, jonka jälkeen ympäristöluvasta perittiin 4 700 euron ja ilmoituspäätöksestä 1 440 euron maksu.

Puhdistuskohteet

Vuonna 2012 puhdistamisilmoitukset koskivat neljää asuinkäyttöön tulevaa aluetta, kolmea toimisto- tai liikekorttelia ja kolmea katu-, puisto- tai virkistystoiminnan aluetta.

Kiinteistöjen maaperän puhdistaminen johtui yleensä alueen maankäytön muutoksesta ja ajoittui lisä- tai uudelleen rakentamisen yhteyteen.

Ilmoituspäätökset

Puhdistamisilmoitukset ovat täyttäneet ympäristönsuojelulain 78.2 §:ssä määritellyn ilmoitusmenettelyn perusteet. Puhdistettavien kiinteistöjen maaperän pilaantuneisuus on alustavasti selvitetty yleensä kaavoitusvaiheessa ja sen laatu ja laajuus tarkemmin tontin kunnostussuunnittelun yhteydessä ja viimeistään päätöksessä annetun lisätutkimusmääräyksen toteuttamiseksi. Puhdistusmenetelmänä on käytetty yleensä pilaantuneen maan pois kaivamista ja lisäksi osittaista haitta-ainepitoisten maiden eristämistä maanpinnasta vähintään 0,5

metrin syvyydelle. Kunnostusten ympäristön pilaantumisen vaara on arvioitu ja haitat ehkäisty suunnitelluilla varotoimilla.

Puhdistusilmoituksissa on sovellettu valtioneuvoston asetuksen (214/2007) säännöksiä, joiden mukaan pilaantuneisuus ja puhdistustarve arvioidaan jokaiselle kohteelle erikseen ja soveltaen säädettyjä pilaantuneisuuden pitoisuusarvoja. Pienten alueiden, esimerkiksi yhden tontin kunnostamista koskevissa puhdistusilmoituksissa on usein tavoitteena asetuksen liitteessä esitetyt, eri maankäyttöön soveltuvat ohjearvot ilman mittavaa riskinarviointia.

Suurille, yhtenäisille kunnostusalueille on valittu laskennalliseen riskinarvioon perustuvat haitta-aineiden tavoitepitoisuudet, jotka voivat poiketa huomattavastikin asetuksen mukaisista viitearvoista. Puhdistustavoitteen ylärajaksi syvälle maakerroksiin on hyväksytty myös ainekohtaisia vaarallisen jätteen viitearvoja, jos riskilaskennalla ja -arvioinnilla on osoitettu, että kyseisessä kunnostuskohteessa ei aiheuteta terveys- tai ympäristöriskiä tai riittävät riskinhallintatoimet toteutetaan.

Helsingin ympäristönsuojeluviranomainen harkitsee jatkossa entistä perusteellisemmin ympäristönsuojelulain mukaisen lupamenettelyn muodon pilaantuneen maaperän puhdistamisasiassa saatuaan Vaasan hallinto-oikeuden päätökset vuonna 2012, jotka koskivat kahta ympäristökeskuksen vuosina 2009 ja 2010 tekemien maaperän puhdistamispäätösten valitusasiaa. Hallinto-oikeus katsoi, että kyseessä olevien laajojen alueiden pilaantuneen maaperän puhdistaminen olisi tullut ratkaista ympäristölupamenettelyssä, koska asia oli poikkeuksellisen laaja ja hankala käsiteltäväksi ilmoitusmenettelyssä, asia vaati selvästi 30 vuorokauden määräaikaa ylittävän käsittelyajan ja koska toiminnasta saattoi aiheutua pohjaveden ja vesistön pilaantumisen vaaraa.

Päätösten mukainen maaperän puhdistaminen

Vuoden 2012 päätösten mukaisissa puhdistustöissä kunnostusmenetelmäksi on esitetty yleensä massanvaihtoa. Asuinkäyttöön puhdistettavien tonttien vähintään puolen metrin paksuisen pintakerroksen tavoitepitoisuutena on käytetty alempaa ohjearvoa tai kynnysarvoa. Teollisuuskäyttöön jäävillä tai rakennettavilla tonteilla sekä katualueilla puhdistuksen tavoitepitoisuutena on käytetty ylempää ohjearvoa. Alemman ohjearvopitoisuuden ylittävät kunnostusalueelle jäävät maa-ainekset on eristetty tiiviillä maakerroksella, yleensä myös asfaltilla. Pilaantunut kaivumaa toimitetaan muualle luvalliseen käsittelyyn kaatopaikalle tai laitokseen tai käytetään yhä useammin hyödyksi syntypaikan alueella täytöissä tai erillisissä melueste- tai maisemarakenteissa.

Maaperän puhdistamishankkeet ovat ajoittuneet yleensä tonttien rakentamisen vuoksi tarpeellisen maankaivun yhteyteen.

Puhdistustavoitteen saavuttaminen on tarkastettu mittaamalla kaivualueen pohjan ja reunojen jäännöspitoisuudet. Maaperään jätetyt alemman ohjearvopitoisuuden ylittävät maat on merkitty myöhemminkin havaittavalla huomiorakenteella ja dokumentoitu karttoihin. Puhdistamisen kulku on esitetty puhdistustyöstä laaditussa loppuraportissa.

Vuonna 2012 kunnostusaluekohtainen kaivettavien pilaantuneiden massojen määrä oli 28–65 000 tonnia, ja niitä oli yhteensä noin 186 000 tonnia, mistä yli 80 000 tonnia oli öljyn pilaamaa, noin 43 000 tonnia raskasmetallien pilaamaa ja 580 tonnia syanidien pilaamaa. Molempien haitta-aineryhmien, öljyn ja raskasmetallien, pilaamia maita poistettiin 63 000 tonnia. Maat toimitettiin 14 eri käsittely- tai loppusijoituspaikkaan.

Osa kunnostuksista tehtiin alueilla, joiden maaperän puhdistamiseen Uudenmaan ympäristökeskus (nykyisin Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ja Etelä-Suomen aluehallintovirasto) tai Helsingin ympäristökeskus ovat antaneet päätöksen ennen vuotta 2012.

Rekisteritiedot

Ympäristökeskus ylläpitää osaltaan valtakunnallista maaperän tilan tietojärjestelmää, jossa vuoden 2012 lopussa oli tiedot 700 Helsingin kohteesta.

Esittelijä

Ympäristöministeriö on velvoittanut toimivallan siirtoa koskevissa päätöksissään ympäristölautakuntaa antamaan vuosittain selvityksen pilaantunutta maaperää koskevista ympäristölupa- ja puhdistamisilmoituspäätöksistä, käsittelyajoista, maksuista ja käsiteltyjen asioiden luonteesta.

Esittelijä

ympäristöpäällikkö
Pertti Forss

Lisätiedot

Merja Kurki-Suonio, johtava ympäristötarkastaja, puhelin: +358 9 310 32007
merja.kurki-suonio(a)hel.fi

Otteet

Ote

Ympäristöministeriö
Suomen ympäristökeskus
Uudenmaan ELY-keskus
(Ympäristö ja luonnonvarat)
Ympäristövalvontayksikkö

§ 103
Ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto kaupunginhallitukselle Helsingin vesihuollon kehittämissuunnitelmaluonnoksesta ja toiminta-alueluonnoksesta

HEL 2013-003073 T 14 04 00

Päätös

Ympäristölautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle Helsingin vesihuollon kehittämissuunnitelmaluonnoksesta ja vesihuoltolaitoksen toiminta-alueluonnoksesta seuraavan lausunnon.

Ympäristölautakunta toteaa, että kehittämissuunnitelmassa on kattavasti esitetty keskeiset tulevat asuntorakentamiskohteet. Vesihuolto näillä alueilla toteutuu rakentamisaikataulujen mukaan normaalisti, eivätkä isot rakentamiskohteet ole vesihuollon kannalta ongelma-alueita. Östersundomin kohdalla tarvitaan vielä lisäselvityksiä, koska alueen kaavoitus on kesken. Östersundomin tilanne tulee tarkemmin esille kehittämissuunnitelman päivitysvaiheessa neljän vuoden kuluttua.

Vesihuollon kannalta ongelmallisemmat alueet Helsingissä ovat suuren virkistyskäyttöpaineen alla olevat saaret ja ranta-alueet, joilla on vähän vakituista asutusta. Kaupungin tavoitteena on kehittää näiden alueiden virkistyskäyttöpalveluja, jotka olisivat kaikkien kaupunkilaisten saatavilla. Alueiden kehittäminen edellyttää usein keskitettyä vesihuoltoa, jotta hyvälaatuista talousvettä olisi riittävästi käytössä ja jätevesien käsittely olisi korkeatasoista ympäristönsuojelu ja terveydensuojelu huomioiden.

Vesihuollon kehittämissuunnitelmassa on nimetty ympäristökeskuksen tunnistamat ympäristönsuojelun kannalta tärkeät vesihuollon kehittämisen kohteet: Kallahdenniemi, Vartiosaari, Vasikkasaari, Villinki, Iso Iiluoto ja Maratontie. Näistä alueista verkostojen rakentamista vuoteen 2016 mennessä esitetään Vasikkasaareen ja Maratontielle. Kallahdenniemi, Villinki, Vartiosaari ja Iso Iiluoto on nimetty selvitysalueiksi, joiden vesihuolto ratkaistaan myöhemmin.

Ympäristölautakunta toteaa, että Vartiosaaren ja Itäisen saariston asemakaavojen laadinta on kesken, joten alueet voivat toistaiseksi olla vielä selvitysalueita. Sen sijaan Kallahdenniemen asemakaava on vahvistettu. Kallahdenniemi kuuluu tärkeään III-luokan pohjavesialueeseen ja sen ympäristön vesialue on Natura-aluetta. Lisäksi niemellä on useita suojelukohteita. Ehdotuksessa uusiksi

Helsingin kaupungin ympäristönsuojelumääräyksiksi, alue on nimetty tehostetun jätevesien käsittelyn alueeksi.

Ympäristölautakunta esittää edellä mainituista syistä johtuen, että Kallahdenniemen vakituisessa asuinkäytössä oleva pientaloalue liitetään HSY- vesihuollon toiminta-alueeseen vuoteen 2016 mennessä ja alueelle rakennetaan jätevesiviemäri.

Kyseinen alue oli jo vuoden 2004 kehittämissuunnitelman toimenpideohjelmassa kohde, joka tuli liittää vesihuoltolaitoksen toiminta-alueeseen alustavan toteutusaikataulun mukaan viimeistään vuonna 2007. Alueelle on tehty jo vesihuoltoselvitys vuonna 2001. Ns. hajajätevesiasetuksen mukaan kiinteistöjen jätevesien käsittelyn tulee täyttää asetuksen vaatimukset vuoteen 2016 mennessä, joten Kallahdenniemen asukkaiden tulee tietää viemäröinnistä ja liittymismahdollisuudesta hyvissä ajoin, ennenkuin kiinteistöt investoivat omiin kiinteistökohtaisiin järjestelmiinsä.

HSY varautuu monin tavoin toimintavarmuuden kehittämiseen ja muun muassa tulviin ja ilmastonmuutokseen varaudutaan. Vesihuollon toiminnan kannalta keskeiset riskit on tunnistettu. Ympäristösuojelun kannalta yksi keskeinen riski on sekaviemäröintiverkoston ja pumppaamojen ylivuodot. Ympäristölautakunta toteaa, että sekaviemäröintiverkoston saneeraukseen tulee kiinnittää enemmän huomiota ja saneerausten lisäämiseen tulee varautua HSY:n investointistrategiassa ja investointiohjelmassa nykyistä paremmin. Kehittämissuunnitelmassa esitetyn investointiohjelman hankelistassa vuosille 2013-2022 ei esitetty yhtään sekaviemäröintiverkostoa koskevaa saneerauskohdetta.

Ympäristökeskus puoltaa esitetyn toiminta-alueen hyväksymistä vuodelle 2014 sekä toiminta-alueen hyväksymistä vuosille 2015-2022 sillä muutoksella, että Kallahdenniemi (vesiosuuskunnan alue) liitetään toiminta-alueeseen vuoteen 2016 mennessä.

Esittelijä

ympäristöpäällikkö
Pertti Forss

Lisätiedot

Paula Nurmi, ympäristötarkastaja, puhelin: +358 9 310 32005
paula.nurmi(a)hel.fi

Liitteet

1 Kehittämissuunnitelmaluonnos
2 Toiminta-alue luonnos
3 Tiivistelmä_suomi

Otteet

Ote
Kaupunginhallitus

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee antaa kaupunginhallitukselle Helsingin vesihuollon kehittämissuunnitelmaluonnoksesta ja vesihuoltolaitoksen toiminta-alueluonnoksesta seuraavan lausunnon.

Ympäristölautakunta toteaa, että kehittämissuunnitelmassa on kattavasti esitetty keskeiset tulevat asuntorakentamiskohteet. Vesihuolto näillä alueilla toteutuu rakentamisaikataulujen mukaan normaalisti, eivätkä isot rakentamiskohteet ole vesihuollon kannalta ongelma-alueita. Östersundomin kohdalla tarvitaan vielä lisäselvityksiä, koska alueen kaavoitus on kesken. Östersundomin tilanne tulee tarkemmin esille kehittämissuunnitelman päivitysvaiheessa neljän vuoden kuluttua.

Vesihuollon kannalta ongelmallisemmat alueet Helsingissä ovat suuren virkistyskäyttöpaineen alla olevat saaret ja ranta-alueet, joilla on vähän vakituista asutusta. Kaupungin tavoitteena on kehittää näiden alueiden virkistyskäyttöpalveluja, jotka olisivat kaikkien kaupunkilaisten saatavilla. Alueiden kehittäminen edellyttää usein keskitettyä vesihuoltoa, jotta hyvälaatuista talousvettä olisi riittävästi käytössä ja jätevesien käsittely olisi korkeatasoista ympäristönsuojelu ja terveydensuojelu huomioiden.

Vesihuollon kehittämissuunnitelmassa on nimetty ympäristökeskuksen tunnistamat ympäristönsuojelun kannalta tärkeät vesihuollon kehittämisen kohteet: Kallahdenniemi, Vartiosaari, Vasikkasaari, Villinki, Iso Iiluoto ja Maratontie. Näistä alueista verkostojen rakentamista vuoteen 2016 mennessä esitetään Vasikkasaareen ja Maratontielle. Kallahdenniemi, Villinki, Vartiosaari ja Iso Iiluoto on nimetty selvitysalueiksi, joiden vesihuolto ratkaistaan myöhemmin.

Ympäristölautakunta toteaa, että Vartiosaaren ja Itäisen saariston asemakaavojen laadinta on kesken, joten alueet voivat toistaiseksi olla vielä selvitysalueita. Sen sijaan Kallahdenniemen asemakaava on vahvistettu. Kallahdenniemi kuuluu tärkeään III-luokan pohjavesialueeseen ja sen ympäristön vesialue on Natura-aluetta. Lisäksi niemellä on useita suojelukohteita. Ehdotuksessa uusiksi Helsingin kaupungin ympäristönsuojelumääräyksiksi, alue on nimetty tehostetun jätevesien käsittelyn alueeksi.

Ympäristölautakunta esittää edellä mainituista syistä johtuen, että Kallahdenniemen vakituisessa asuinkäytössä oleva pientaloalue liitetään HSY- vesihuollon toiminta-alueeseen vuoteen 2016 mennessä ja alueelle rakennetaan jätevesiviemäri.

Kyseinen alue oli jo vuoden 2004 kehittämissuunnitelman toimenpideohjelmassa kohde, joka tuli liittää vesihuoltolaitoksen toiminta-alueeseen alustavan toteutusaikataulun mukaan viimeistään vuonna 2007. Alueelle on tehty jo vesihuoltoselvitys vuonna 2001. Ns. hajajätevesiasetuksen mukaan kiinteistöjen jätevesien käsittelyn tulee täyttää asetuksen vaatimukset vuoteen 2016 mennessä, joten Kallahdenniemen asukkaiden tulee tietää viemäröinnistä ja liittymismahdollisuudesta hyvissä ajoin, ennenkuin kiinteistöt investoivat omiin kiinteistökohtaisiin järjestelmiinsä.

HSY varautuu monin tavoin toimintavarmuuden kehittämiseen ja muun muassa tulviin ja ilmastonmuutokseen varaudutaan. Vesihuollon toiminnan kannalta keskeiset riskit on tunnistettu. Ympäristösuojelun kannalta yksi keskeinen riski on sekaviemäröintiverkoston ja pumppaamojen ylivuodot. Ympäristölautakunta toteaa, että sekaviemäröintiverkoston saneeraukseen tulee kiinnittää enemmän huomiota ja saneerausten lisäämiseen tulee varautua HSY:n investointistrategiassa ja investointiohjelmassa nykyistä paremmin. Kehittämissuunnitelmassa esitetyn investointiohjelman hankelistassa vuosille 2013-2022 ei esitetty yhtään sekaviemäröintiverkostoa koskevaa saneerauskohdetta.

Ympäristökeskus puoltaa esitetyn toiminta-alueen hyväksymistä vuodelle 2014 sekä toiminta-alueen hyväksymistä vuosille 2015-2022 sillä muutoksella, että Kallahdenniemi (vesiosuuskunnan alue) liitetään toiminta-alueeseen vuoteen 2016 mennessä.

Esittelijä

Vesihuoltolain (119/2001) 5 §:n mukaan kunnan tulee yhteistyössä alueensa vesihuoltolaitosten kanssa laatia ja pitää ajan tasalla alueensa kattavat vesihuollon kehittämissuunnitelmat. Lisäksi kunta hyväksyy vesihuoltolain 8 §:n mukaan alueellaan toimivalle vesihuoltolaitokselle toiminta-alueen tai tarvittaessa muuttaa hyväksyttyä toiminta-aluetta. Ennen toiminta-alueen hyväksymistä valvontaviranomaiselta on pyydettävä esityksestä lausunto. Vesihuoltolain valvontaviranomaisia ovat alueellinen ympäristökeskus sekä kunnan terveydensuojelu - ja ympäristönsuojeluviranomainen.

Ensimmäinen Helsingin kaupungin vesihuollon kehittämissuunnitelma valmistui vuonna 2004 ja silloisen Helsingin Veden toiminta-alue

hyväksyttiin. Sittemmin Helsingin ja Espoon vesihuoltolaitokset ovat yhdistyneet Helsingin seudun ympäristöpalvelut kuntayhtymä HSY:ksi ja myös Helsingin kaupunki on maantieteellisesti laajentunut, joten vesihuollon kehittämissuunnitelman ja toiminta-alueen päivittäminen tulivat ajankohtaisiksi.

Vesihuollon kehittämissuunnitelma ei ole sitova oikeusvaikutteiden asiakirja vaan tavoitteellinen suunnitelma, jossa esitetään kaupungin vesihuollon kehittämisen suuntaviivat, laajuus ja periaatteet.

Kehittämissuunnitelmassa on keskitytty yhdyskuntarakenteen kehittymisestä syntyviin vesihuoltotarpeisiin. Lisäksi tavoitteena oli tunnistaa nykyisten verkostojen ulkopuolella olevat keskitetyn vesihuollon tarpeessa olevat alueet. Suunnitelman tavoitteena on luoda mahdollisimman hyvä pohja maankäytön sekä vesihuollon jatkosuunnittelulle ja siten tukea kaupunkien ja seudun yhdyskuntarakenteen sekä vesihuollon kehittymistä seuraavan kymmenen vuoden aikana.

Helsingin kaupungin vesihuollon kehittämissuunnitelman laadintaa on ohjannut työryhmä, jossa ovat olleet mukana kaupunkisuunnitteluvirasto, kiinteistövirasto, ympäristökeskus, rakennusvirasto ja talous- ja suunnittelukeskus sekä HSY:n edustajat.

Kehittämissuunnitelmassa ei käsitellä HSY:n pitkän tähtäimen investointeja, vaan HSY:n investointistrategian yhteydessä laaditaan vesihuollon eri osa-alueita kuten talousveden toimittamista ja jäteveden puhdistamista sekä verkostojen saneerauksia koskevat pitkän tähtäimen kehittämissuunnitelmat. Investointistrategiaa täydentää HSY:n vesihuollon investointiohjelma, jossa esitetään yksityiskohtaisempi investointien toteuttamissuunnitelma 10 vuoden aikajänteellä. Tämän lisäksi HSY:llä on vielä käytössä talousarvion yhteydessä laadittava lyhyen aikavälin (3 vuotta) investointisuunnitelma.

Samanaikaisesti vesihuollon kehittämissuunnitelmien laatimisen kanssa on toiminut ns. kuntatekniikan yhteistyöprojekti, jossa laaditaan HSY:n ja jäsenkaupunkien yhteistä sopimusta vesihuollon järjestämisen periaatteista.

Esittelijä

ympäristöpäällikkö
Pertti Forss

Lisätiedot

Paula Nurmi, ympäristötarkastaja, puhelin: +358 9 310 32005
paula.nurmi(a)hel.fi

Liitteet

1	Kehittämissuunnitelmaluonnos
2	Toiminta-alue luonnos
3	Tiivistelmä_suomi

Otteet

Ote
Kaupunginhallitus

§ 104
Ilmoitusasiat

Päätös

Ympäristölautakunta päätti merkitä tiedoksi kohdat 1. - 2.

Esittelijä

v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Riikka Åberg

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee merkitä tiedoksi kohdat 1. - 2.

Tiivistelmä

1. Ympäristöterveyspäällikön pöytäkirja 27.2.2012 (10 – 11 §)

Terveydensuojelulain 13 §:n mukainen ilmoitus parturi-kampaamohuoneiston tiloista, Revolution hair Oy/Revolution Hair, Mechelininkatu 12

Elintarvikelain 13 pykälän mukainen hakemus liha- ja kala-alanlaitoksen hyväksymiseksi, Kotikeittiömestarit Oy

2. Terveysinsinöörin pöytäkirja 26.2.2013 (7 – 12 §)

Hakemus nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntiin, K-supermarket Kontumarket

Hakemus nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntiin, K-extra Ruokatori

Hakemus nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntiin, R-kioski Helsinki Mäkelänkatu 32

Hakemus nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntiin, R-kioski Helsinki Runeberginkatu 57

Hakemus nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntiin, R-kioski Asema keskisiipi

Hakemus nikotiinivalmisteiden vähittäismyyntiin, R-kioski Helsinki Isokaari 1

Esittelijä

v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Riikka Åberg

§ 105
Eläinperäisten elintarvikkeiden ensisaapumisvalvonta Helsingissä vuonna 2012

HEL 2013-002733 T 11 02 00

Päätös

Ympäristölautakunta päätti merkitä tiedoksi selvityksen eläinperäisten elintarvikkeiden ensisaapumisvalvonnasta vuonna 2012.

Esittelijä

v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Riikka Åberg

Lisätiedot

Heidi Öjst, valvontaeläinlääkäri, puhelin: +358 9 310 31598
heidi.ojst(a)hel.fi

Otteet

Ote	Otteen liitteet
Ympäristöterveysyksikkö	Esitysteksti
Elintarviketurvallisuusvirasto	Esitysteksti

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee merkitä tiedoksi selvityksen eläinperäisten elintarvikkeiden ensisaapumisvalvonnasta vuonna 2012.

Esittelijä

Ensisaapumisvalvonnan tarkoituksena on turvata toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta Suomeen tuotavien eläinperäisten elintarvikkeiden laatu ja estää eläintautien leviäminen näiden elintarvikkeiden välityksellä. Ensisaapumisvalvonta koskee myös kolmansista maista tuotavia eläinperäisiä elintarvikkeita, mikäli ne on otettu ensin vastaan jossakin toisessa jäsenvaltiossa.

Elintarviketurvallisuusvirasto Evira hankkii ostopalveluna ympäristökeskukselta Helsingin alueella toimivien ensisaapumistoimijoiden tarkastukset. Ensisaapumisvalvonta toteutetaan Eviran ensisaapumisvalvontasuunnitelman ja ohjeiden mukaisesti. Ensisaapumistoimijoiden valvontaa Helsingissä toteuttaa ympäristökeskuksen ympäristöterveysyksikön elintarvikevalvonnan vastuualue.

Ensisaapumisvalvontaa koskeva lainsäädäntö ja ohjeistus

Ensisaapumisvalvonta perustuu EU-komission Suomelle ja Ruotsille myöntämiin (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 853/2004 eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä) salmonellaa koskeviin erityistakuihin. Suomeen muista EU-maista tuotava naudan, sian, kanan, kalkkunan, helmikanan, ankan tai hanhen liha on oltava salmonellasta vapaata. Salmonellavapauden todistamiseksi Suomeen lähetettävät lihaerät on tutkittava salmonellan varalta lähettävässä laitoksessa jo ennen Suomeen toimittamista. Elintarvikelaissa ja maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa ensisaapumistoiminnasta täsmennetään ensisaapumistoimintaa koskevia velvoitteita.

Ensisaapumispaikalla tarkoitetaan Suomessa sijaitsevaa elintarvikehuoneistoa, jossa ensimmäisenä otetaan vastaan Euroopan unionin toisesta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavia eläimistä saatavia elintarvikkeita kuten kalastus-, maito- ja lihatuotteita. Ensisaapumispaikka voi olla esimerkiksi varasto, lihalaitos tai myymälä. Ensisaapumistoimijalla puolestaan tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tuo tai välittää eläimistä saatavia elintarvikkeita Euroopan unionin toisesta jäsenvaltiosta Suomeen.

Ensisaapumistoimintaa koskevat velvoitteet kohdistuvat ensisaapumistoimijoihin. Ensisaapumistoimijan on tehtävä kirjallinen ilmoitus ennen ensisaapumistoiminnan aloittamista, toiminnan olennaista muuttamista sekä ennen toiminnan lopettamista Eviraan, joka ylläpitää rekisteriä ensisaapumistoimijoista.

Ensisaapumistoimijalla on oltava omavalvontasuunnitelma sekä heidän tulee ottaa elintarvikkeista omavalvontanäytteitä. Lisäksi ensisaapumistoimijoiden on ilmoitettava kaikki tuomansa eläinperäiset elintarvike-erät kuukausittain Eviralle, joka lähettää tiedot edelleen paikalliselle ensisaapumisvalvontaviranomaiselle käytännön valvontaa varten.

Ensisaapumisvalvonta Helsingissä

Helsingissä toimi Eviran ensisaapumisrekisterin mukaan vuonna 2012 noin 100 ensisaapumistoimijaa. Toimijoiden kokonaismäärä on pysynyt lähes samana viime vuosina, mutta toimijoiden vaihtuvuus oli aiempien vuosien tapaan melko suurta.

Maahantuotujen elintarvike-erien säädöstenmukaisuutta ja mikrobiologista laatua valvottiin suunnitelmallisilla tarkastuksilla. Tarkastukset suoritettiin Eviran toimittaman valvontasuunnitelman mukaisesti. Tarkastusten yhteydessä otettiin näytteitä Eviran ohjeistuksen mukaisesti raa´asta salmonellaerityistakuiden piiriin

kuuluvasta lihasta.

Suunnitelmallisia tarkastuksia tehtiin valvontajaksolla yhteensä 50 (vuonna 2011 86 tarkastusta). Lisäksi tehtiin neljä uusintatarkastusta kohteisiin, joissa oli havaittu epäkohtia aiemmalla tarkastuskäynnillä. Mikrobiologisia näytteitä otettiin valvontajaksolla yhteensä 11 erästä. Helsingin kaupunki on saanut ensisaapumisvalvonnasta Eviralta tuloja vuonna 2012 yhteensä 13 409 € (vuonna 2011 17 440 €).

Evira esitti suunnitelmallisten ensisaapumisvalvontatarkastuksien määräksi Helsingin alueelle vuoden 2012 alussa 78 tarkastusta (vuonna 2011 114 tarkastusta). Evira toimitti vuoden kuluessa kaksi päivitettyä valvontasuunnitelmaa. Ensisaapumisvalvontasuunnitelmaa on päivitetty myös loppuvuoden aikana useamman kerran vastaamaan muutoksia ensisaapumistoimijoiden määrässä ja toiminnan luonteessa. Syitä siihen, minkä vuoksi alkuperäisen valvontasuunnitelman tarkastusmäärään ei päästä, ovat muun muassa kohteen ensisaapumistoiminnan loppuminen tai siirtyminen naapurikuntaan. Lisäksi yksittäiseltä kohteelta Evira on vähentänyt riskinarvioinnin perusteella tarkastuksia kesken valvontajakson. Tarkastukset tehtiin Eviran valvontasuunnitelman mukaisesti yhtä kohdetta lukuun ottamatta kaikkiin sellaisiin suunniteltuihin kohteisiin, joilla oli ensisaapumistoimintaa vuonna 2012. Yhden kohteen tarkastus siirtyi alkuvuodelle 2013 ulkopaikkakuntalaisen toimijan aikataulujen vuoksi.

Tarkastuksissa havaitut yleisimmät epäkohdat olivat kuukausi-ilmoitusten tekemättä jättäminen Eviraan, puutteet eriä koskevassa kirjanpidossa sekä omavalvontanäytteenoton laiminlyönti. Vuonna 2012 hylättiin yhteensä kolme lihaerää asiakirjapuutteiden vuoksi. Yksi siipikarjanlihaerä hylättiin siinä viranomaisvalvonnassa todettujen salmonellabakteerien johdosta.

Esittelijä

v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Riikka Åberg

Lisätiedot

Heidi Öjst, valvontaeläinlääkäri, puhelin: +358 9 310 31598
heidi.ojst(a)hel.fi

Otteet

Ote	**Otteen liitteet**
Ympäristöterveysyksikkö	Esitysteksti
Elintarviketurvallisuusvirasto	Esitysteksti

§ 106
Myymälöiden palvelumyynnissä olevien sellaisenaan syötävien elintarvikkeiden mikrobiologinen laatu

HEL 2013-003077 T 00 04 01

Päätös

Ympäristölautakunta päätti merkitä tiedoksi julkaisun: Myymälöiden palvelumyynnissä olevien sellaisenaan syötävien elintarvikkeiden mikrobiologinen laatu Helsingissä vuosina 2010 ja 2011. Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisuja 5/2013. Lisäksi ympäristölautakunta päätti lähettää julkaisun tiedoksi Etelä-Suomen aluehallintovirastoon (PL 110, 00521 Helsinki).

Esittelijä

v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Riikka Åberg

Lisätiedot

Outi Borgström, terveystarkastaja, puhelin: +358931031530
outi.borgstrom(a)hel.fi

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee merkitä tiedoksi julkaisun: Myymälöiden palvelumyynnissä olevien sellaisenaan syötävien elintarvikkeiden mikrobiologinen laatu Helsingissä vuosina 2010 ja 2011. Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen julkaisuja 5/2013. Lisäksi ympäristölautakunta päättänee lähettää julkaisun tiedoksi Etelä-Suomen aluehallintovirastoon (PL 110, 00521 Helsinki).

Esittelijä

Raportissa esitetään Helsingissä vuosina 2010 ja 2011 toteutetun näytteenottoprojektin tulokset. Projektissa tutkittiin helsinkiläisten myymälöiden palvelumyynnissä olevien sellaisenaan syötävien elintarvikkeiden mikrobiologista laatua.

Näytteitä otettiin 83 myymälästä yhteensä 240 kappaletta. Näytteeksi otettiin pakkaamattomia liha- ja kalavalmisteista, salaatteja ja kypsiä kylminä myytäviä valmisruokia. Näytteenoton yhteydessä mitattiin elintarvikkeen lämpötila sekä tarkastettiin myyntikalusteen lämpötila.

Projektissa tehtyjen mikrobiologisten tutkimusten perusteella palvelumyynnissä olevien ruokien laatu oli melko hyvä. Kaikille näytteille tehty aistinvarainen arviointi (haju ja ulkonäkö) oli hyväksytty. Tutkimusten perusteella 210 (87 %) elintarvikenäytettä oli laadultaan hyviä, 19 (9%) välttäviä ja 11 (4 %) huonoa. Laadun ollessa huono,

toimijan kanssa keskusteltiin tuloksesta ja siihen vaikuttaneista asioista. Neuvonnan jälkeen otettiin uusintanäyte, jos elintarvike oli vielä valikoimissa. Uusintanäytteitä otettiin yhdeksän kappaletta, joista seitsemän näytteen mikrobiologisessa laadussa ei todettu huomautettavaa ja kahden näytteen mikrobiologinen laatu oli välttävä.

Salaattinäytteitä otettiin yhteensä 64 kappaletta (27 % koko näytemäärästä), joista myymälässä itse valmistettuja oli 36 kappaletta (56 %). Näytteeksi otettiin salaatteja, joissa oli helposti pilaantuvaa elintarviketta, kuten lihaa, kalaa tai juustoa. Näytteistä tehtiin laboratoriossa alustava aistinvarainen arviointi ja tutkittiin Escherichia coli, Bacillus cereus, hiivat sekä Listeria monocytogenes bakteeri. Salaattinäytteistä 60 kappaletta (94 %) oli mikrobiologiselta laadultaan hyviä, kaksi kappaletta (3 %) välttäviä ja kaksi kappaletta (3 %) huonoja. Uusintanäyte saatiin vain yhdestä salaatista, ja sen mikrobiologisessa laadussa ei ollut huomautettavaa.

Sellaisenaan syötävistä kypsistä liha- ja kalavalmisteista otettiin yhteensä 120 näytettä (50 % koko näytemäärästä), joista myymälässä itse valmistettuja oli kolme kappaletta (3 %). Näytteeksi otetut liha- ja kalavalmisteet olivat pääasiassa siivutettuja kinkkuja, leikkeleitä, hyytelöitä, paistettuja lihoja ja kaloja, savukaloja ja graavikaloja. Näytteistä tehtiin laboratoriossa alustava aistinvarainen arviointi ja tutkittiin aerobisten mikrobien kokonaispesäkeluku, enterobakteerit sekä Listeria monocytogenes bakteeri. Liha- ja kalavalmistenäytteistä oli mikrobiologiselta laadultaan hyviä 102 kappaletta (85 %), välttäviä 12 kappaletta (10 %) ja huonoja kuusi kappaletta (5 %). Uusintanäytteitä otettiin kuusi kappaletta, joista neljän mikrobiologisessa laadussa ei ollut huomautettavaa ja kahden mikrobiologinen laatu oli välttävä.

Valmisruoista otettiin yhteensä 56 näytettä (23 % koko näytemäärästä), joista myymälässä itse valmistettuja oli kahdeksan kappaletta (14 %). Näytteistä tehtiin alustava aistinvarainen arviointi ja tutkittiin aerobisten mikrobien kokonaispesäkeluku, Bacillus cereus sekä Clostridium perfingens bakteerit. Valmisruoista oli mikrobiologiselta laadultaan hyviä 48 kappaletta (86 %), välttäviä 5 kappaletta (9 %) ja huonoja kolme kappaletta (5 %). Uusintanäytteitä otettiin kaksi kappaletta, joiden mikrobiologisessa laadussa ei ollut huomautettavaa.

Palvelumyynnissä myytävien helposti pilaantuvien elintarvikkeiden säädösten mukainen säilytyslämpötila on 0-3 °C tai enintään 6 °C. Lämpötilamittausten mukaan 3 °C tai 6 °C ylittyi 70 (29 %:ssa) näytteessä, joista lämpötila mitattiin. Kalusteissa, joissa oli luettavissa lämpömittari, lämpötila 3 °C tai 6 °C ylittyi 16 kappaleessa (8 %:ssa).

Vaikka palvelumyynnissä olevien elintarvikkeiden laatu oli melko hyvä, projektin tulokset osoittavat, että myymälöiden palvelumyyntipisteitä on syytä tarkastaa useammin. Helsingissä onkin vuoden 2012 aloitetulla tehtävien uudelleen järjestelyllä saatu aikaan se, että palvelumyyntiä harjoittavia myymälöitä on tarkastettu enemmän kuin viime vuosina.

Esittelijä

v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Riikka Åberg

Lisätiedot

Outi Borgström, terveystarkastaja, puhelin: +358931031530
outi.borgstrom(a)hel.fi

Tiedoksi

Etelä-Suomen aluehallintovirasto (Helsingin toimipaikka)
Ympäristöterveysyksikkö

§ 107
Yleiseen käyttöön tarkoitettujen uimahallien, maauimaloiden ja muiden yleisten allastilojen allasvesien laatu ja allastilojen tarkastukset Helsingissä 2012

HEL 2013-003061 T 11 00 02

Päätös

Ympäristölautakunta päätti merkitä tiedoksi selvityksen allasveden laadusta Helsingissä vuonna 2012.

Pöytäkirjanote esityslistateksteineen ja liitteineen Etelä-Suomen aluehallintovirastoon sekä tiedoksi ympäristöterveysyksikölle ja valmistelijalle.

Esittelijä

v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Riikka Åberg

Lisätiedot

Tiina Hakkarainen, terveystarkastaja, puhelin: +358 9 310 32026
tiina.hakkarainen(a)hel.fi

Liitteet

1 UIMAHALLIEN, MAAUIMALOIDEN JA MUIDEN YLEISTEN ALLASTILOJEN ALLASVEDEN MIKROBIOLOGINEN LAATU SEKÄ FYSIKAALIS-KEMIALLISISSA MUUTTUJISSA TODETUT POIKKEAMAT VUONNA 2012

Otteet

Ote
Etelä-Suomen aluehallintovirasto/Ympäristöterveydenhuolto

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee merkitä tiedoksi selvityksen allasveden laadusta Helsingissä vuonna 2012.

Pöytäkirjanote esityslistateksteineen ja liitteineen Etelä-Suomen aluehallintovirastoon sekä tiedoksi ympäristöterveysyksikölle ja valmistelijalle.

Esittelijä

Helsingin kaupungin ympäristökeskus valvoo säännöllisesti yleisten uimahallien ja maauimaloiden veden laatua terveydensuojelulain (763/1994) mukaisesti. Lisäksi sosiaali- ja terveysministeriö on antanut asetuksella (315/2002) tarkempia säännöksiä uimahallien ja kylpylöiden allasvesien laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista.

Vuonna 2012 Helsingissä valvottiin säännöllisesti 12 uimahallin, kahden maauimalan sekä 38 muun yleisen allastilan allasvettä. Kohteissa on laadittu säännöllistä valvontaa varten laitoskohtainen valvontatutkimusohjelma, jossa laitoksen ominaispiirteet on otettu huomioon. Ohjelmaan on sisällytetty asetuksen mukainen näytteenotto, jonka tiheys riippuu laitoksen vuosittaisesta kävijämäärästä. Allasvesinäytteitä suunniteltiin otettavan 982 kappaletta vuonna 2012. Yhteensä allasvesinäytteitä otettiin vuonna 2012 yhteensä 967, joten suunnitellut näytemäärät eivät toteutuneet täysin. Tämä johtuu siitä, että osa valvonnassa olevista uima-altaista oli suljettu remontin vuoksi. Liitteessä 1 on esitetty uimahallien, maauimaloiden ja muiden yleisten allastilojen allasveden mikrobiologinen laatu sekä fysikaalis-kemiallisissa muuttujissa todetut poikkeamat vuonna 2012.

Vuonna 2012 toteutettiin uimavälineiden hygienia – projekti, jossa otettiin pintahygienianäytteitä uimahallien ja maauimaloiden juoksuvöistä sekä tehtiin projektiin liittyvä tarkastus. Projektin yhteenveto valmistuu keväällä 2013. Lisäksi vuonna 2012 toteutettiin porealtaiden hygieenisyysprojekti, jossa kartoitettiin Legionella pneumophilan ja Pseudomonas aeruginosan esiintyvyys porealtaissa.

Allasveden laatu

Mikrobiologinen laatu

Allasveden mikrobiologista laatua arvioidaan määrittämällä vedestä heterotrofiset pesäkeluvut (22˚C, 36˚C) ja Pseudomonas aeruginosa -bakteerin esiintyminen. Heterotrofinen pesäkeluku kuvaa allasveden hygieenistä laatua ja desinfioinnin tehokkuutta. Heterotrofinen pesäkeluku 22 °C kertoo veden yleisestä hygieniatasosta ja ympäristön vaikutuksesta veden laatuun. Heterotrofinen pesäkeluku 36 °C sen sijaan viittaa uimareista peräisin olevaan likaantumiseen. Pseudomonas aeruginosa -bakteeri kestää hyvin klooria ja sen on todettu aiheuttavan eniten sairastumisia allasveden välityksellä (mm. silmä-, korva- tai hengityselininfektioita ja ihottumaa).

Allasveden mikrobiologinen laatu oli vuonna 2012 pääosin hyvä eikä laadussa ole tapahtunut olennaisia muutoksia viime vuoteen nähden. Kaikista otetuista näytteistä 93 % oli vuonna 2012 mikrobiologiselta laadultaan hyviä. Pseudomonas aeruginosa -bakteeria todettiin yhdessä hotellissa kahdessa eri näytteessä. Ylitykset olivat yksittäisiä

ja allasveden laatu todettiin hyväksi uusintanäytteiden jälkeen. Pseudomonas aeruginosa – bakteeria ei tulisi esiintyä uima-allasvedessä lainkaan, joten allas otettiin pois käytöstä korjaavien toimenpiteiden ajaksi.

Heterotrofisten pesäkelukujen nousuja yli sallittujen raja-arvojen (< 100 pmy/100 ml) todettiin 13 valvontakohteessa. Ylitykset olivat suurimmaksi osaksi yksittäisiä ja allasvesi todettiin useimmiten hyväksi viimeistään toisen uusintanäytteen yhteydessä.

Porealtaiden veden laatu todettiin porealtaiden hygieenisyysprojektin perusteella hyväksi. Näytteitä otettiin yhteensä seitsemästä kohteesta. Legionella pneumophilaa ja Pseudomonas aeruginosaa ei todettu missään porealtaassa. Legionellat voivat aiheuttaa joukkosairastumisia vesijärjestelmien kautta. Legionellan aiheuttamaa infektiotautia kutsutaan legionelloosiksi ja sen taudinkuva voi vaihdella oireettomasta infektiosta vaikeaan keuhkokuumeeseen.

Fysikaalis-kemiallinen laatu

Allasveden fysikaalis-kemiallista laatua arvioidaan määrittämällä vedestä vapaan ja sidotun kloorin määrä, pH-arvo, permanganaattiluku (KMnO4-luku), urea, sameus ja trihalometaanit (THM-yhdisteet).

Allasvesien fysikaalinen ja kemiallinen laatu oli yleisesti ottaen hyvä ja poikkeamien määrät ovat pysyneet viime vuosiin nähden samankaltaisina.

Allasveden laatua heikensivät eniten vapaan kloorin ohjearvon alitukset. Vapaan kloorin liian alhaisia pitoisuuksia todettiin 30 valvontakohteessa ja yhteensä 91 näytteessä. Alitukset olivat kuitenkin pääosin pieniä. Vapaan kloorin liian alhainen pitoisuus on osoitus heikentyneestä puhdistustehosta. Vaikka vapaan kloorin pitoisuudet olivat alhaiset, veden mikrobiologinen laatu oli muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta kuitenkin hyvä.

Allasveden laatua heikensivät lisäksi sidotun kloorin ohjearvon ylitykset, joita havaittiin suurimmaksi osaksi pieninä yksittäisinä ylityksinä yhteensä seitsemässä valvontakohteessa ja 14 näytteessä. Kun allasveden sidottu kloori on korkea, on todennäköistä, että vapaa kloorikin on osittain sidottua ja siten desinfiointikyvyltään heikentynyttä.

Allasveden sameudessa (≤ 0,4 FTU) oli vähäisiä ylityksiä 29 näytteessä. Veden korkea sameus heikentää kloorin desinfiointikykyä.

pH-arvon (pH 6,5 - 7,6) vähäisiä ylityksiä todettiin 13 näytteessä. pH-arvon nousu johtuu usein siitä, että altaisiin johdetaan korvausvettä suoraan verkostosta. Tämä johtuu verkostoveden korkeammasta pH-

arvosta. Tällöin voidaan sallia hieman korkeampi pH-arvo (pH ≤ 8,0), mutta myös vapaan kloorin pitoisuuden tulee olla hieman korkeampi (vähintään 0,6 mg/l).

Permanganaattiluvun (KMnO4) ylityksiä todettiin 14 näytteessä. Korkea permanganaattiluku on merkki uimaveden orgaanisesta likaantumisesta. Orgaanisten aineiden korkea määrä voi lisätä desinfioinnissa syntyvien ei-toivottujen sivutuotteiden kuten trihalometaanien (THM-yhdisteet) määrää. Trihalometaanien on todettu olevan suurina pitoisuuksina hengitettynä myrkyllisiä ja pieninä pitoisuuksina niiden epäillään olevan karsinogeenisiä.

Vauvauinti

Vuonna 2012 vauvauintia järjestettiin 12 uima-allaskohteessa: Itäkeskuksen, Siltamäen ja Vuosaaren uimahalleissa sekä Aivohalvaukseen sairastuneiden palvelukeskuksessa, Allergiatalossa, Asumispalvelukeskus Wilhelmiinassa, Folkhälsan Rehab - Seniorhus:ssa, Heseva kuntoutuksessa, Hälsoaktivitetshuset - Terveystoimintatalossa, Käpylinnassa, Kampin liikuntakeskuksessa ja Folkhälsan Arcada Novassa. Vauvauintialtaista määritetään muiden parametrien lisäksi nitraatti, jonka ylityksiä ei todettu.

Allastiloihin liittyvät yhteydenotot

Allastilojen kuntoon, toimintaan tai veden laatuun liittyviä asiakkaiden yhteydenottoja tulee ympäristökeskukseen melko vähän. Vuonna 2012 kirjattiin kaksi allastilojen kuntoon ja toimintaan liittyvää valitusta. Ympäristökeskuksen tietoon ei tullut vuonna 2012 yhtään allasveden aiheuttamaa vesiepidemiaepäilyä.

Tarkastukset

Vuonna 2012 tehtiin suunnitelmalliset tarkastukset kaikkiin uimahalleihin ja maauimaloihin (yhteensä 14 kpl). Tarkastukset liittyivät uimavälineiden hygienia -projektiin, jonka yhteenveto valmistuu keväällä 2013.

Esittelijä

v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Riikka Åberg

Lisätiedot

Tiina Hakkarainen, terveystarkastaja, puhelin: +358 9 310 32026
tiina.hakkarainen(a)hel.fi

Liitteet

1 UIMAHALLIEN, MAAUIMALOIDEN JA MUIDEN YLEISTEN ALLASTILOJEN ALLASVEDEN MIKROBIOLOGINEN LAATU SEKÄ

FYSIKAALIS-KEMIALLISISSA MUUTTUJISSA TODETUT POIKKEAMAT VUONNA 2012

Otteet

Ote
Etelä-Suomen aluehallintovirasto/Ympäristöterveydenhuolto

Tiedoksi

Ympäristöterveysyksikkö
Tiina Hakkarainen, Helsingin kaupungin ympäristökeskus, ympäristöterveysyksikkö

§ 108
Selvitys talousveden laadusta Helsingissä 2012

HEL 2013-003062 T 11 00 03

Päätös

Ympäristölautakunta päätti merkitä tiedoksi selvityksen talousveden laadusta, jonka mukaan talousvesi oli Helsingissä vuonna 2012 laadultaan hyvää.

Pöytäkirjanote esityslistateksteineen ja liitteineen HSY:n vesihuollolle sekä tiedoksi ympäristöterveysyksikköön ja valmistelijalle.

Esittelijä

v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Riikka Åberg

Lisätiedot

Tiina Hakkarainen, terveystarkastaja, puhelin: +358 9 310 32026
tiina.hakkarainen(a)hel.fi

Liitteet

1 Liite 1 HSY Vesihuollon Helsinkiin toimittaman talousveden laatu vuonna 2012, jatkuvat valvonnan valvontatutkimukset.pdf
2 Liite 2 HSY Vesihuollon Helsinkiin toimittaman talousveden laatu vuonna 2012, jaksottaisen seurannan valvontatutkimukset.pdf

Otteet

Ote
HSY Vesihuolto

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee merkitä tiedoksi selvityksen talousveden laadusta, jonka mukaan talousvesi oli Helsingissä vuonna 2012 laadultaan hyvää.

Pöytäkirjanote esityslistateksteineen ja liitteineen HSY:n vesihuollolle sekä tiedoksi ympäristöterveysyksikköön ja valmistelijalle.

Esittelijä

Helsingin kaupungin ympäristökeskus valvoo talousveden laatua terveydensuojelulain 20 §:n sekä sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (461/2000) mukaisesti.

Talousveden toimittaa koko Helsingin alueelle Helsingin Seudun Ympäristöpalvelut – kuntayhtymä, HSY. HSY:n vesihuollolla on

Helsingin alueella kaksi Päijänteestä otettavasta pintavedestä talousvettä valmistavaa laitosta, Vanhankaupungin vedenpuhdistuslaitos sekä Pitkäkosken vedenpuhdistuslaitos.

Vanhankaupungin ja Pitkäkosken vedenpuhdistuslaitokset toimittavat vettä kumpikin omille jakelualueilleen, mutta osassa Helsinkiä (kuten kantakaupungin alueella) jakelualueet ovat sekoittuneet. Molemmilla laitoksilla vedenpuhdistusprosessi on samanlainen eikä niiden toimittamassa talousvedessä ole merkittäviä laatueroja, joten laitosten toimittamaa vettä käsitellään tässä selvityksessä yhtenä kokonaisuutena.

HSY:n vesihuollon toimittaman talousveden laatua seurattiin vuonna 2012 HSY:n vesihuollon yhteistyössä ympäristökeskuksen kanssa laatiman ja ympäristölautakunnassa hyväksytyn (1.2.2011, 36 §) valvontatutkimusohjelman mukaisesti. Talousveden laatua seurataan määrittämällä valvontatutkimusnäytteistä mikrobiologisia ja kemiallisia muuttujia.

Talousveden valvontatutkimusnäytteiden tulokset ilmoitetaan Etelä-Suomen aluehallintovirastolle, josta ne raportoidaan Terveyden ja hyvinvoinnin laitokselle (THL) ja edelleen EU:lle.

Näytteenotto

Valvontatutkimusohjelman mukaan Helsingin alueelle toimitettava vesimäärä on keskimäärin 147 000 m³ vuorokaudessa. Tälle vesimäärälle vuosittainen vähimmäisnäytemäärä sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (461/2000) mukaisesti on 445 näytettä.

Vuonna 2012 talousvedestä otettiin 447 valvontatutkimusnäytettä, joista 14 oli jaksottaisen seurannan näytettä (laaja analyysivalikoima). Lisäksi otettiin 18 uusintanäytettä tutkimustuloksien varmentamiseksi laatusuositusarvojen ylitysten takia.

Valvontanäytteet otettiin ympäristökeskuksen laatiman näytteenottosuunnitelman mukaisesti pääsääntöisesti suurtalouksien, kuten koulujen, päiväkotien, sairaaloiden ja ravitsemisliikkeiden keittiöiden hanoista eri puolilta jakeluverkostoa. Valvontanäytteitä otettiin tammi-huhtikuussa ja loka-joulukuussa kahdeksasta kohteesta viikossa sekä touko-syyskuussa kymmenestä kohteesta viikossa. Jaksottaisen seurannan näytteet otettiin kaksi kertaa vuodessa (touko- ja syyskuussa) seitsemästä eri kohteesta.

Yhteenveto talousveden valvontatutkimusten tuloksista on esitetty liitteissä 1 ja 2.

Talousveden laatu

Talousveden laatu vuonna 2012 oli hyvä. Talousveden mikrobiologiset ja kemialliset laatuvaatimukset täyttyivät kaikissa valvontatutkimusnäytteissä. Myös laatusuositukset täyttyivät lähes kaikissa näytteissä.

Talousveden mikrobiologiset laatuvaatimukset (Escherichia coli, enterokokit) täyttyivät. Mikrobiologiset laatusuositukset (koliformiset bakteerit, Clostridium perfringens) täyttyivät lukuun ottamatta kolmea näytettä, joissa todettiin koliformisia bakteereja. Koliformisia bakteereja ei kuitenkaan todettu enää uusintanäytteissä.

Jaksottaisen seurannan yhteydessä talousvedestä määritetään desinfioinnin tehokkuutta kuvaava pesäkkeiden lukumäärä eli heterotrofinen pesäkeluku (22 ˚C). Yleensä Helsingin talousvedestä löytyy pesäkkeitä vain pieniä määriä. Vuonna 2012 korkein näytteissä havaittu määrä oli 25 pmy/100 ml, mitä voidaan pitää alhaisena.

Kemiallisten laatusuositusten ylityksiä oli jonkin verran rautapitoisuuksien osalta. Raudan laatusuositusarvo (200 µg/l) ylittyi yhdeksän kertaa, joista uusintanäytteillä korvattiin kuusi näytettä ja voimaan jäi vielä uusintatutkimusten jälkeen kolme ylitystä. Todennäköisiä syitä raudan laatusuositusarvojen ylityksiin ovat vähäiset virtaamat ja saostumat putkistoissa.

Sekä väriluvun että sameusarvon ylityksiä todettiin kuudessa näytteessä. Uusintanäytteiden jälkeen voimaan näistä jäi kolme väriarvon ylitystä ja kaksi sameusarvon ylitystä. Yleensä korkeat väri- ja sameusarvot johtuvat veden korkeasta rautapitoisuudesta ja suurimmassa osassa näytteissä nämäkin ylitykset olivat yhteydessä vedessä todettuun korkeaan rautapitoisuuteen.

Valvontatutkimuksissa todettiin kuusi hajuvirhettä ja kolme makuvirhettä. Hajuvirheistä viisi korvautui uusintanäytteessä ja makuvirheistä kaksi. Yhden näytteen haju (rasva, käry) ja maku (käry), poikkesivat Helsingin talousveden tyypillisestä laadusta. Haju- ja makuvirhe johtuivat todennäköisesti näytteenottokohteena olleen ravintolan puutteellisesta ilmanvaihdosta, mikä on käsitelty ympäristökeskuksen elintarvikevalvonnassa.

Esittelijä

v.a. ympäristöterveyspäällikkö
Riikka Åberg

Lisätiedot

Tiina Hakkarainen, terveystarkastaja, puhelin: +358 9 310 32026
tiina.hakkarainen(a)hel.fi

Liitteet

1	Liite 1 HSY Vesihuollon Helsinkiin toimittaman talousveden laatu vuonna 2012, jatkuvat valvonnan valvontatutkimukset.pdf
2	Liite 2 HSY Vesihuollon Helsinkiin toimittaman talousveden laatu vuonna 2012, jaksottaisen seurannan valvontatutkimukset.pdf

Otteet

Ote
HSY Vesihuolto

Tiedoksi

Ympäristöterveysyksikkö
Tiina Hakkarainen, Helsingin kaupungin ympäristökeskus, ympäristöterveysyksikkö

§ 109
Kaupungin viranomaisten päätösten seuraaminen

Päätös

Ympäristölautakunta päätti, ettei se ota käsiteltäväkseen seuraavien viranomaisten tekemiä päätöksiä:

ympäristöpäällikkö (ypst) 19.3.2013

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee, ettei se ota käsiteltäväkseen seuraavien viranomaisten tekemiä päätöksiä:

ympäristöjohtaja 19.3.2013
ympäristöpäällikkö (ypst) 19.3.2013

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

§ 110
Tämän kokouksen päätösten täytäntöönpano

Päätös

Ympäristölautakunta päätti, että tämän kokouksen päätökset voidaan panna täytäntöön ennen kuin ne ovat saaneet lainvoiman, ellei erikseen toisin ole päätetty tai myöhemmin päätetä.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Päätösehdotus

Ympäristölautakunta päättänee, että tämän kokouksen päätökset voidaan panna täytäntöön ennen kuin ne ovat saaneet lainvoiman, ellei erikseen toisin ole päätetty tai myöhemmin päätetä.

Esittelijä

ympäristöjohtaja
Pekka Kansanen

Ympäristölautakunta

Matti Niemi
puheenjohtaja

Pirjo Moberg
pöytäkirjanpitäjä

Pöytäkirja tarkastettu

Joona Iso-Lotila Tuula Palaste-Eerola

Pöytäkirja on pidetty yleisesti nähtävänä Helsingin kaupungin kirjaamossa (Pohjoisesplanadi 11-13) 27.03.2013 ja asianosaista koskeva päätös on lähetetty seuraavana arkityöpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

MUUTOKSENHAKUOHJEET

1
OHJEET OIKAISUVAATIMUKSEN TEKEMISEKSI

Tähän päätökseen tyytymätön voi tehdä kirjallisen oikaisuvaatimuksen. Päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla tuomioistuimeen.

Oikaisuvaatimusoikeus

Oikaisuvaatimuksen saa tehdä

- se, johon päätös on kohdistettu tai jonka oikeuteen, velvollisuuteen tai etuun päätös välittömästi vaikuttaa (asianosainen)
- kunnan jäsen.

Oikaisuvaatimusaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä 14 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Oikaisuvaatimuksen on saavuttava Helsingin kaupungin kirjaamoon määräajan viimeisenä päivänä ennen kirjaamon aukioloajan päättymistä.

Asianosaisen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, jollei muuta näytetä, seitsemän päivän kuluttua kirjeen lähettämisestä. Kunnan jäsenen katsotaan saaneen päätöksestä tiedon, kun pöytäkirja on asetettu yleisesti nähtäväksi.

Tiedoksisaantipäivää ei lueta oikaisuvaatimusaikaan. Jos oikaisuvaatimusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, joulu- tai juhannusaatto tai arkilauantai, saa oikaisuvaatimuksen tehdä ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Oikaisuvaatimusviranomainen

Viranomainen, jolle oikaisuvaatimus tehdään, on Helsingin kaupunginhallitus.

Oikaisuvaatimusviranomaisen asiointiosoite on seuraava:

Sähköpostiosoite: helsinki.kirjaamo@hel.fi
Postiosoite: PL 10
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
Faksinumero: (09) 655 783

Käyntiosoite: Pohjoisesplanadi 11-13
Puhelinnumero: (09) 310 13700 (Yleishallinto, Energia ja Satama)
(09) 310 13701 (Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi)
(09) 310 13702 (Rakennus- ja ympäristötoimi)
(09) 310 13703 (Sivistys- ja henkilöstötoimi)
(09) 310 13704 (Sosiaali- ja terveystoimi)

Kirjaamon aukioloaika on maanantaista perjantaihin klo 08.15–16.00.

Oikaisuvaatimuksen muoto ja sisältö

Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisena. Myös sähköinen asiakirja täyttää vaatimuksen kirjallisesta muodosta.

Oikaisuvaatimuksessa on ilmoitettava

- päätös, johon oikaisuvaatimus kohdistuu
- miten päätöstä halutaan oikaistavaksi
- millä perusteella päätöstä halutaan oikaistavaksi
- oikaisuvaatimuksen tekijä
- millä perusteella oikaisuvaatimuksen tekijä on oikeutettu tekemään vaatimuksen
- oikaisuvaatimuksen tekijän yhteystiedot

Pöytäkirja

Päätöstä koskevia pöytäkirjan otteita ja liitteitä lähetetään pyynnöstä. Asiakirjoja voi tilata Helsingin kaupungin kirjaamosta.